

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 181



Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

56. évfolyam

2013. június 29.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 605/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a cápauszonyoknak a hajók fedélzetén történő leválasztásáról szóló 1185/2003/EK tanácsi rendelet módosításáról 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 606/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről 4
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 607/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a Mianmar/Burmától az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló 552/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 13
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 608/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről 15
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács 609/2013/EU rendelete (2013. június 12.) a csecsemők és kisgyermekek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekről, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 35

Ár: 4 EUR

(folytatás a túloldalon)

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

HU

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

II *Nem jogalkotási aktusok*

HATÁROZATOK

2013/312/EU:

★ Az Európai Tanács határozata (2013. június 28.) az Európai Parlament összetételének megállapításáról	57
--	----

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 605/2013/EU RENDELETE

(2013. június 12.)

a cápauszonyoknak a hajók fedélzetén történő leválasztásáról szóló 1185/2003/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

(1) Az 1185/2003/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ általános tilalmat rendel el a cápauszony-leválasztás azon gyakorlatára, amelynek során a cápauszont eltávolítják és a cápa egyéb részeit pedig visszatérítik a tengerbe.

(2) Az *Elasmobranchii* rendszertani egységbe tartozó halakat, amelyek közé a cápák és rájáfélek is tartoznak, életciklusuk jellemzői, így a lassú növekedés, a késői ivarérettség és az utódok kis száma miatt a túlhalászás általában

erősen veszélyezteti, noha a biológiai produktivitás fajoként eltérő. Az elmúlt években a cápatermékek, különösen a cápauszonyok iránti megnövekedett kereslet következtében drámaian fokozódott egyes cápapopulációkra irányuló halászat, ideértve az uniós lobogó alatt uniós és nem uniós vizeken közlekedő hajók általi halászatot, ami súlyos veszélyt jelent rájuk.

(3) A cápauszony nem az európai étrend hagyományos alapanyaga, ugyanakkor a cápák az Unió tengeri ökoszisztémájának fontos elemei. Ezért prioritásnak kell tekinteni a cápaállomány kezelését és megővését, valamint általában véve a fenntarthatóan irányított halászati ágazatnak a környezet és az ágazatban dolgozók javát szolgáló előmozdítását.

(4) A cápafogási arányok vizsgálatán alapuló jelenlegi tudományos ismeretek általában azt jelzik, hogy számos cápaállomány súlyosan veszélyeztetett, ugyanakkor a helyzet nemcsak fajoként, hanem egyazon fajon belül más tengeri övezetben is eltérő. A Természetvédelmi Világszövetség (IUCN) szerint a nyílt tengeri cápafajok összességének több mint 25 %-a – amelyek több mint 50 %-a nagyméretű nyílt tengeri óceáni cápafaj – veszélyeztetett. Az elmúlt években egyre több cápafaj fogását, fedélzetén tartását, átrakódását, illetve kirakódását tiltották be uniós jogszabályok értelmében vagy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében, köztük az olyan cápákét is, amelyek uszonya kereskedelmi szempontból különösen értékes.

(5) Az uniós flotta által jelenleg leginkább fogott cápafajok a kék cápa (*Prionace glauca*) és a lándzsafogó cápa (*Isurus oxyrinchus*), amelyeket az IUCN a „mérsékelten fenyegetett”, illetve a „sebezhető” kategóriába sorolt; az összes bejelentett kirakódás mintegy 70 %-át a kék cápa teszi ki. Ugyanakkor az uniós és nem uniós vizeken – a halászat gazdasági életképességéhez hozzájárulva – olyan más fajokat is fognak, mint a pörölycápa és a selyemcápa.

⁽¹⁾ HL C 181., 2012.6.21., 195. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. november 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. június 6-i határozata.

⁽³⁾ HL L 167., 2003.7.4., 1. o.

(6) A 1185/2003/EK rendelet jelenleg lehetővé teszi a tagállamok számára olyan különleges halászati engedélyek kiadását, amelyek lehetővé teszik a hajófedélzeten történő, a cápák uszonyának a testről való leválasztását magában foglaló feldolgozást. Az uszonyok és a testek közötti megfelelő tömegarány biztosítása érdekében az uszonyoknak a testekhez viszonyított tömegére vonatkozó arányszámot határoztak meg. Az uszonyok testekhez viszonyított tömegére vonatkozó arányszám alkalmazásával kapcsolatban komoly nehézségek merülnek fel az ellenőrzés és a végrehajtás terén. Az arányszám alkalmazása nem elegendő az érték szerinti szelektálás gyakorlatának megszüntetéséhez, és – az uszonyok levágásának eltérő technikai és a különböző cápafajok uszonyának eltérő mérete és tömege miatt – lehetővé teheti, hogy észrevétlenül sor kerüljön a cápauszony-leválasztásra. A feldolgozást követően az uszonyok és a testek kirakodása eltérő kikötőkben is történhet. Ezek a körülmények gátolják a halászattal kapcsolatos természetvédelmi és gazdálkodási intézkedések alapjául szolgáló tudományos információkat megalapozó adatgyűjtést, többek között a fajmeghatározásról és a populációk struktúrájáról.

(7) Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) által 1999-ben elfogadott, a cápák védelmére és a velük való gazdálkodásra vonatkozó nemzetközi cselekvési terv fényében az Uniónak minden szükséges intézkedést el kell fogadnia a cápák védelme, valamint a cápa fogásokból származó hulladék és a tengerbe visszadobott halmennyiség minimálisra csökkentése érdekében. A Tanács 2009. április 23-i következtetéseiben jóváhagyta a kapcsolódó, a cápák védelmére és a velük való gazdálkodásra vonatkozó európai közösségi cselekvési tervről szóló, 2009. február 5-i bizottsági közleményben rögzített általános uniós megközelítést és konkrét uniós célkitűzéseket. A Tanács arra is bízta a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a cápauszony-leválasztás ügyére, és a lehető leghamarabb nyújtson be az 1185/2003/EK rendelet módosítására irányuló javaslatot, különösen a kapcsolódó eltérések és feltételek vonatkozásában.

(8) A Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) elismeri a cápauszony-leválasztás problémáját, annak eltérés nélküli megszüntetésére szólít fel, és azt tanácsolja, hogy minden, az *Elasmobranchii* rendszertani egységbe tartozó faj kirakodása a testéhez természetesen rögzülő uszonyaival együtt történjen.

(9) A cápauszony-leválasztással egyre gyakrabban foglalkoznak a regionális halászati gazdálkodási szervezetek. Tudományos testületeik ezenkívül a cápatestnek a természetesen hozzá csatlakozó uszonnyal együtt történő kirakodását részesítik előnyben és megjegyzik, hogy ez a legjobb módszer a cápauszony leválasztásának megakadályozására, illetve ez könnyíti meg az állományfelméréshez szükséges adatgyűjtést. Az ENSZ Közgyűlése által 2007 óta évente kiadott, fenntartható halászlétról szóló határozatok, a Természetvédelmi Világszövetség cápauszony-leválasztással szembeni 2008. évi globális politikája és a halállományokról szóló egyezmény felülvizsgálatával foglalkozó konferencia 2010. évi ülése

felszólította a nemzeteket, hogy tegyenek intézkedéseket annak előírása érdekében, hogy minden cápát a testéhez természetesen rögzülő uszonyaival együtt rakodjanak ki.

(10) Az előírt hatásvizsgálat részeként a Bizottság 2010–2011 folyamán nyilvános konzultációt folytatott azzal a céllal, hogy információt gyűjtsön az 1185/2003/EK rendelet módosításának legalkalmasabb módjáról. A Bizottság hatásvizsgálatában megállapította, hogy a cápaállományok megőrzése, mint alapvető cél elérése érdekében az említett rendeletnek elő kell írnia, hogy minden cápatestet a testéhez természetesen rögzülő uszonyaival együtt rakodjanak ki.

(11) Az 1185/2003/EK rendeletet ezért megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1185/2003/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk 3. pontját el kell hagyni.

2. A 3. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, a fedélzeten történő tárolás megkönnyítésére a cápauszonyok részben átmetszhetők, és ráhajlíthatók a testre, de kirakodás előtt nem választhatók le a testről.”

3. A 4. és 5. cikket el kell hagyni.

4. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„6. cikk

Jelentések

(1) Amennyiben a valamely tagállam lobogója alatt közlekedő hajók cápát fognak, szállítanak a fedélzeten, rakodnak át vagy rakodnak ki, a lobogó szerinti tagállam a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendelettel (*) és a 1224/2009/EK rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2011. április 8-i 404/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelettel (**) összhangban minden év május 1-jéig megküldi a Bizottságnak az e rendelet előző évi végrehajtására vonatkozó átfogó jelentést. A jelentésnek tartalmaznia kell, hogy a lobogó szerinti tagállam miként felügyelte a hajói e rendeletnek való

megfelelését az uniós és nem uniós vizeken és milyen végrehajtási intézkedéseket alkalmazott a megfelelés elmulasztása esetén. A jelentésben a lobogó szerinti tagállamnak különösen minden következő információt meg kell adnia:

- a cápakirakodások száma,
- az elvégzett ellenőrzések száma, időpontja és helyszíne,
- a megfelelés elmulasztása eseteinek száma és jellege, ideértve az érintett hajó(k) teljes körű azonosítását és az alkalmazott szankciókat valamennyi esetben, és
- a kirakodott összmenyiség fajonként (tömeg/szám) és kikötőnként.

(2) A tagállamok (1) bekezdés szerinti második éves jelentésének benyújtása után, a Bizottság 2016. január 1-jéig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, és az e téren megvalósuló nemzetközi fejleményekről.

(*) HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

(**) HL L 112., 2011.4.30., 1. o.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. június 12-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 606/2013/EU RENDELETE**(2013. június 12.)****a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések kölcsönös elismeréséről**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 81. cikke (2) bekezdésének a), e) és f) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki, hogy fenntartja és fejleszti a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget, amelyben biztosított a személyek szabad mozgása, és amelyben – különösen a polgári ügyekben hozott bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének elve révén – könnyebbé válik az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés. E térség fokozatos kialakítása érdekében az Unió intézkedéseket fogad el a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre vonatkozóan, különösen, ha ez a belső piac megfelelő működéséhez szükséges.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 81. cikkének (1) bekezdése leszögezi, hogy a határokon átnyúló vonatkozású polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködésnek a bírósági és bíróságon kívüli határozatok kölcsönös elismerésének elvén kell alapulnia.
- (3) A belső határok nélküli közös igazságszolgáltatási térségben az egyik tagállamban elrendelt védelmi intézkedések egy másik tagállamban való gyors és egyszerű

elismerésének és adott esetben végrehajtásának biztosítására irányuló rendelkezések nélkülözhetetlenek annak biztosításához, hogy az egyik tagállamban egy adott természetes személynek nyújtott védelmet abban a tagállamban is fenntartsák, ahová az adott személy utazik vagy költözik. Biztosítani kell, hogy az uniós polgárok tagállamok területén való szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogának az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 3. cikkének (2) bekezdése és az EUMSZ 21. cikke szerinti jogszerű gyakorlása ne vezessen védelmük elvesztéséhez.

- (4) Az igazságszolgáltatás működése iránt az Unióban táplált kölcsönös bizalom és a védelmi intézkedések Unión belüli érvényesíthetőségének gyorsabbá és kevésbé költségessé tételének célja indokolja azt az elvet, hogy az egyik tagállamban hozott határozatokat automatikusan, bármilyen külön eljárás előírása nélkül minden más tagállamban elismerjék. Ennek eredményeként az egyik tagállamban (a továbbiakban: az eredeti eljárás helye szerinti tagállam) elrendelt védelmi intézkedéseket úgy kell tekinteni, mintha abban a tagállamban (a továbbiakban: a megkeresett tagállam) rendelték volna el, ahol az elismerésüket kérelmezik.
- (5) A védelmi intézkedések szabad mozgására irányuló cél elérése érdekében szükséges és célszerű, hogy a védelmi intézkedések elismerésére és adott esetben végrehajtására vonatkozó szabályokat kötelező és közvetlenül alkalmazandó uniós jogi eszköz szabályozza.
- (6) Ezt a rendeletet olyan védelmi intézkedésekre kell alkalmazni, amelyeket egy adott személy védelmére rendelnek el olyan esetekben, amikor alapos okkal feltételezhető, hogy az adott személy életét, testi vagy lelki épségét, személyes szabadságát, biztonságát vagy nemi integritását veszély fenyegeti, például a nemi alapú erőszak vagy a szoros kapcsolatban állók közötti erőszak bármely formájának, így a fizikai erőszak, a zaklatás, a szexuális bántalmazás, a követés, a megfélemlítés és a közvetett kényszerítés egyéb formáinak megakadályozása érdekében. Fontos hangsúlyozni, hogy ez a rendelet valamennyi áldozatra alkalmazandó, függetlenül attól, hogy nemi alapú erőszak áldozata-e.
- (7) A bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ biztosítja, hogy a bűncselekmények áldozatai megfelelő tájékoztatásban és támogatásban részesüljenek.

⁽¹⁾ HL C 113., 2012.4.18., 56. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2013. május 22-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. június 6-i határozata.

⁽³⁾ HL L 315., 2012.11.14., 57. o.

- (8) Ez a rendelet kiegészíti a 2012/29/EU irányelvet. Az a tény, hogy valamely személy tekintetében polgári ügyben védelmi intézkedést rendeltek el, nem zárja ki szükség-szerűen azt, hogy az adott személy az említett irányelv alapján áldozatnak minősüljön.
- (9) Ez a rendelet – hatályát tekintve – az EUMSZ 81. cikke értelmében vett polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés körébe tartozik. Ez a rendelet kizárólag a polgári ügyekben elrendelt védelmi intézkedésekre alkalmazandó. A büntetőügyekben elfogadott védelmi intézkedések az európai védelmi határozatról szóló, 2011. december 13-i 2011/99/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ hatálya alá tartoznak.
- (10) A polgári ügyek fogalmát önállóan, az uniós jog alapelveivel összhangban kell értelmezni. A védelmi intézkedés polgári jellegének megítélésakor nincs jelentősége annak, hogy a védelmi intézkedést polgári, közigazgatási vagy büntető hatóság rendelte-e el.
- (11) Ez a rendelet nem akadályozhatja a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendeletben⁽²⁾ (a Brüsszel IIa. rendelet) foglaltak érvényesülését. A Brüsszel IIa. rendelet értelmében hozott határozatokat továbbra is az említett rendelet alapján kell elismerni és végrehajtani.
- (12) Ez a rendelet figyelembe veszi a tagállamok eltérő jogi hagyományait, és nem avatkozik be a védelmi intézkedések elrendelésének nemzeti rendszerébe. Ez a rendelet nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy nemzeti rendszerüket módosítsák annak érdekében, hogy polgári ügyekben védelmi intézkedéseket rendelhessenek el, illetve, hogy e rendelet alkalmazása céljából polgári ügyekben védelmi intézkedéseket vezessenek be.
- (13) Annak figyelembevétele érdekében, hogy a polgári ügyekben elrendelt védelmi intézkedéseket a különböző tagállamokban eltérő típusú hatóságok rendelik el, és eltérve az igazságügyi együttműködés egyéb területeitől, ezt a rendeletet mind az igazságügyi hatóságok, mind a közigazgatási hatóságok határozataira alkalmazni kell, feltéve, hogy ez utóbbi hatóságok garanciát nyújtanak különösen pártatlanságuk, valamint a felek bírósági felülvizsgálathoz való joga tekintetében. A rendőri hatóságok semmilyen esetben nem minősülhetnek az e rendelet értelmében vett kiállító hatóságnak.
- (14) A kölcsönös elismerés elve alapján az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban polgári ügyben elrendelt védelmi intézkedést a megkeresett tagállamban e rendelet értelmében polgári ügyben elrendelt védelmi intézkedésként kell elismerni.
- (15) A kölcsönös elismerés elvének megfelelően az elismerés a védelmi intézkedés időtartamára érvényes. Figyelemmel azonban arra, hogy az egyes tagállamok joga alapján igénybe vehető védelmi intézkedések – különösen időtartamuk tekintetében – sokfélék, valamint arra, hogy ez a rendelet jellemzően sürgős esetekben lenne alkalmazandó, az elismerés e rendelet szerinti joghatását kivételes esetben az e rendeletben meghatározott tanúsítvány kiállításától számított 12 hónapos időtartamra kell korlátozni, függetlenül attól, hogy maga a védelmi intézkedés (akár ideiglenes, akár határozott idejű, akár határozatlan idejű) hosszabb időtartamra szól.
- (16) Amennyiben a védelmi intézkedés időtartama meghaladja a 12 hónapot, az elismerés joghatásának e rendelet szerinti korlátozása nem érintheti a védett személy ahhoz való jogát, hogy más, rendelkezésre álló, elismerést biztosító uniós jogi aktus alapján a védelmi intézkedésre hivatkozzon, vagy hogy a megkeresett tagállamban nemzeti védelmi intézkedésért folyamodjon.
- (17) Az elismerés joghatásának korlátozása e rendelet tárgyának sajátos jellege miatt kivételes jellegű, és nem szolgálhat precedensként más polgári és kereskedelmi ügyekre vonatkozó eszközök tekintetében.
- (18) Ez a rendelet kizárólag a védelmi intézkedésekben előírt kötelezettség elismerésére vonatkozhat. Ez a rendelet nem szabályozhatja a védelmi intézkedések áttüntetésével vagy végrehajtásával kapcsolatos eljárásokat, és nem szabályozhatja az abban az esetben kiszabható szankciókat sem, ha a megkeresett tagállamban megsértik a védelmi intézkedés által elrendelt kötelezettséget. Ez utóbbiak az érintett tagállam jogának hatálya alá tartoznak. Az uniós jog általános elveivel és különösen a kölcsönös elismerés elvével összhangban azonban a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megkeresett tagállamban érvényt lehessen szerezni az e rendelet értelmében elismert védelmi intézkedéseknek.

(1) HL L 338., 2011.12.21., 2. o.

(2) HL L 338., 2003.12.23., 1. o.

- (19) Az e rendelet hatálya alá tartozó védelmi intézkedéseknek védelmet kell biztosítaniuk a védett személy számára a lakóhelyén vagy a munkahelyén, vagy olyan egyéb helyen, amelyet rendszeresen látogat, mint például a közeli hozzátartozóinak lakóhelye, vagy a gyermeke által látogatott iskola vagy oktatási intézmény. Függetlenül attól, hogy az adott helyet, vagy a védelmi intézkedés hatálya alá tartozó terület kiterjedését a védelmi intézkedésben egy vagy több olyan konkrét cím, vagy bizonyos körülírt terület megadásával (vagy e két kritériumot ötvözve) határozzák-e meg, amelyet a veszélyeztetett személy nem közelíthet meg, illetve ahova nem léphet be, a védelmi intézkedés által előírt kötelezettség elismerése a pontos cím helyett inkább arra vonatkozik, hogy az adott hely a védett személy esetében milyen célt szolgál.
- (20) A fentiekre figyelemmel és feltéve, hogy a védelmi intézkedés jellege és lényegi elemei továbbra is fennállnak, a megkeresett tagállam illetékes hatósága számára lehetőséget kell adni a védelmi intézkedés ténybeli elemeinek kiigazítására, ha ez a kiigazítás a védelmi intézkedés elismerésének a megkeresett tagállamban való alkalmazásához szükséges. Ilyen ténybeli elem a cím, az előfordulási hely vagy az a távolság is, amelynél közelebb a veszélyeztetett személy nem tartózkodhat a védett személytől, annak címétől vagy előfordulási helyétől. A kiigazítás nem érintheti azonban a védelmi intézkedés típusát és polgári jellegét.
- (21) A védelmi intézkedés kiigazításának megkönnyítése érdekében a tanúsítványban fel kell tüntetni, hogy a védelmi intézkedésben megjelölt cím a lakóhelyet, a munkahelyet vagy olyan helyet jelöl-e, amelyet a védett személy rendszeresen látogat. Emellett a tanúsítványban indokolt esetben fel kell tüntetni azt a körülírt területet is (az adott cím hozzávetőlegesen meghatározott sugarú körzetét), amelyre a védelmi intézkedéssel a veszélyeztetett személlyel szemben előírt kötelezettség vonatkozik.
- (22) A védelmi intézkedések Unión belüli szabad mozgásának megkönnyítése érdekében e rendeletnek egységes tanúsítványmintát kell bevezetnie, és rendelkeznie kell egy e célra alkalmazandó többnyelvű formanyomtatvány létrehozásáról. A védett személy kérelmére a kiállító hatóságnak ki kell állítania a tanúsítványt.
- (23) A tanúsítvány többnyelvű formanyomtatványában amennyire lehet, korlátozni kell a szabadon kitölthető mezők számát, hogy a fordítás vagy átirat a legtöbb esetben a formanyomtatványnak az érintett nyelven történő felhasználásával biztosítható legyen, anélkül, hogy az költségeket róna a védett személyre. A többnyelvű formanyomtatvány szövegén túli szükséges fordítási költségeket, az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga szerint kell kiróni.
- (24) Amennyiben a tanúsítvány szabad szöveget tartalmaz, a megkeresett tagállam illetékes hatóságának kell meghatároznia, hogy szükség van-e fordításra vagy átiratra. Ez nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy a védett személy vagy az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatósága – saját kezdeményezésre – gondoskodjon a szöveg fordításáról vagy átiratáról.
- (25) A veszélyeztetett személy védelemhez való jogának tiszteletben tartásának biztosítása érdekében, amennyiben a védelmi intézkedés elrendelésére a veszélyeztetett személy távollétében került sor, vagy olyan eljárással, amely nem írja elő a veszélyeztetett személy előzetes értesítését (ex parte eljárás), akkor – a tanúsítvány csak akkor állítható ki, ha az említett személynek módjában állt gondoskodni a védelmi intézkedéssel szembeni védekezésről. Annak érdekében azonban, hogy az intézkedés ne legyen megkerülhető, illetve tekintettel a védelmi intézkedést igénylő esetek tipikusan sürgős jellegére, az említett védekezésről való gondoskodásra rendelkezésre álló időnek nem kell lejárnia ahhoz, hogy a tanúsítványt ki lehessen állítani. A tanúsítványt ki kell állítani, amint a védelmi intézkedés az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban végrehajthatóvá válik.
- (26) Az egyszerűség és a gyorsaság céljára tekintettel ez a rendelet egyszerű és gyors módszerek alkalmazását írja elő a veszélyeztetett személynek az eljárási lépésekről való értesítésére. Ezek a konkrét értesítési módszerek e rendelet tárgyának különleges jellegéből adódóan csak e rendelet céljaira alkalmazandók, és nem szolgálnak precedensként a polgári és kereskedelmi ügyeket érintő más jogi eszközök számára, továbbá nem érintik a tagállamoknak a polgári ügyekben született bírósági és bíróságon kívüli iratok külföldön történő kézbesítésével kapcsolatos, az adott tagállam és valamely harmadik ország közötti két- vagy többoldalú egyezményből fakadó kötelezettségeit.
- (27) A veszélyeztetett személynek a tanúsítványról való tájékoztatásakor, továbbá a védelmi intézkedés ténybeli elemeinek a megkeresett tagállamban történő kiigazításakor kellő figyelmet kell fordítani a védett személy ahhoz fűződő érdekére, hogy a hollétére vonatkozó információkat vagy egyéb elérhetőségi adatait ne közöljék. Ezeket az adatokat csak abban az esetben lehet a veszélyeztetett személy tudomására hozni, ha az a védelmi intézkedés betartásához vagy végrehajtásához szükséges.
- (28) A tanúsítvány kiállításával szemben jogorvoslatnak nem lehet helye.

- (29) Helyesbíteni kell a tanúsítványt, ha az valamely nyilvánvaló hiba vagy pontatlanság (például elírás, átírási vagy másolási hiba) következtében nem felel meg pontosan a védelmi intézkedésnek, vagy vissza kell vonni, ha azt egyértelműen tévesen állították ki, például valamely, e rendelet hatálya alá nem tartozó intézkedés céljára alkalmazták, vagy a kiállításra vonatkozó feltételek sérelmével állították ki.
- (30) Az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatóságának kérelemre segítenie kell a védett személyt a megkeresett tagállam azon hatóságaira vonatkozó információk megszerzésében, amelyek előtt a védelmi intézkedésre hivatkozni kíván, vagy amelyeknél a végrehajtás kezdeményezi.
- (31) Az igazságszolgáltatás harmonikus működése megköveteli annak elkerülését, hogy két tagállamban egymással összeegyeztethetetlen határozatokat hozzanak. Ennek érdekében e rendeletnek rendelkeznie kell a védelmi intézkedés elismerésének vagy végrehajtásának megtagadást megalapozó indokról, amennyiben összeegyeztetlenség áll fenn valamely, a megkeresett tagállamban meghozott vagy elismert határozattal.
- (32) Kivételes körülmények fennállása esetén közérdekre vonatkozó megfontolások indokolhatják a megkeresett tagállam bíróságainak azon lehetőségét, hogy megtagadják valamely védelmi intézkedés elismerését vagy végrehajtását, amennyiben annak alkalmazása nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen lenne az adott tagállam közrendjével. A bíróságok nem alkalmazhatják azonban a közrenddel kapcsolatos kivételt valamely védelmi intézkedés elismerésének vagy végrehajtásának megtagadása céljából, ha az ellentétes lenne az Európai Unió Alapjogi Chartájában – és különösen az annak 21. cikkében – foglalt jogokkal.
- (33) A védelmi intézkedésnek az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban való felfüggesztése vagy visszavonása, vagy a tanúsítvány visszavonása esetén a megkeresett tagállam illetékes hatóságának a tanúsítvány benyújtása esetén fel kell függesztenie vagy vissza kell vonnia a védelmi intézkedés elismerésének joghatásait, valamint adott esetben a védelmi intézkedés végrehajtását.
- (34) A védett személynek a többi tagállamban hatékony hozzáféréssel kell rendelkeznie az igazságszolgáltatáshoz. A hatékony hozzáférésnek az e rendelet hatálya alá tartozó eljárásokban való biztosítása érdekében költségmentességet kell biztosítani a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/8/EK irányelvvel ⁽¹⁾ összhangban.
- (35) E rendelet alkalmazásának elősegítése érdekében a tagállamok számára elő kell írni, hogy a 2001/470/EK tanácsi határozattal ⁽²⁾ létrehozott, polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat keretében közöljenek bizonyos információkat a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedésekkel kapcsolatos jogszabályaikkal és eljárásaikkal kapcsolatban. A tagállamok által közölt információkat az európai igazságügyi portálon keresztül hozzáférhetővé kell tenni.
- (36) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az e rendeletben előírt formanyomtatványok meghatározása, valamint későbbi módosítása céljából. E hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽³⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (37) Az e rendeletben előírt formanyomtatványok létrehozásáról és azok későbbi módosításáról szóló végrehajtási aktusok elfogadása céljából a vizsgálóbizottsági eljárást kell alkalmazni.
- (38) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket. Törekszik továbbá a védelemhez való jog és a Charta 47. és 48. cikkében lefektetett, tisztességes eljáráshoz való jog biztosítására is. Ezt a rendeletet az említett jogoknak és elveknek megfelelően kell alkalmazni.
- (39) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a valamely tagállamban polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések elismerését szolgáló egyszerű és gyors mechanizmus szabályainak megállapítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (40) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban e tagállamok bejelentették, hogy részt kívánnak venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.

⁽¹⁾ HL L 26., 2003.1.31., 41. o.

⁽²⁾ HL L 174., 2001.6.27., 25. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

- (41) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt e rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (42) Az európai adatvédelmi biztos a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 41. cikkének (2) bekezdése alapján 2011. október 17-én véleményt nyilvánított⁽²⁾,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet megállapítja a tagállamokban polgári ügyekben hozott védelmi intézkedések elismerését szolgáló egyszerű és gyors mechanizmusra vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet a 3. cikk (4) pontja szerinti kiállító hatóság által polgári ügyekben elrendelt védelmi intézkedésekre kell alkalmazni.

(2) Ezt a rendeletet határokon átnyúló esetekben kell alkalmazni. E rendelet alkalmazásában határokon átnyúló esetnek minősül, ha az egyik tagállamban elrendelt védelmi intézkedés elismerését egy másik tagállamban kérelmezik.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a 2201/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó védelmi intézkedésekre.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „védelmi intézkedés”: elnevezésétől függetlenül minden olyan határozat, amelyet a veszélyeztetett személlyel szemben az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatósága saját nemzeti jogának megfelelően rendelt el valamely más

személy védelme érdekében – amennyiben ez utóbbi személy testi vagy lelki épségét veszély fenyegeti –, és amely az alábbi kötelezettségek közül egyet vagy többet ír elő:

- a) az olyan helyre való belépés tilalma vagy szabályozása, ahol a védett személy lakik, dolgozik vagy amelyet rendszeresen látogat, vagy ahol rendszeresen tartózkodik;
- b) a védett személlyel való, bármilyen formában – így telefonon, elektronikus vagy hagyományos levélben, telefaxon vagy egyéb eszközök révén – történő érintkezés tilalma vagy szabályozása;
- c) a védett személy egy előre meghatározott távolságon belüli megközelítésének tilalma vagy szabályozása;

2. „védett személy”: az a természetes személy, akire védelmi intézkedés által biztosított védelem irányul;

3. „veszélyeztetett személy”: az a természetes személy, akinek az 1. pontban említett egy vagy több kötelezettséget előírták;

4. „kiállító hatóság”: bármely, a tagállam által az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékesként kijelölt igazságügyi hatóság vagy más hatóság, ez utóbbi esetén feltéve, hogy pártatlanság tekintetében garanciákat nyújt a felek számára, és hogy a védelmi intézkedéssel kapcsolatos határozatai a működési helye szerinti tagállam joga alapján igazságügyi hatóság által felülvizsgálhatók, valamint hasonló jogerővel és joghatással bírnak, mint az igazságügyi hatóságok által ugyanilyen ügyben hozott határozatok;

5. „az eredeti eljárás helye szerinti tagállam”: az a tagállam, ahol a védelmi intézkedést elrendelték;

6. „megkeresett tagállam”: az a tagállam, ahol a védelmi intézkedés elismerését és adott esetben végrehajtását kérelmezik.

II. FEJEZET

A VÉDELMI INTÉZKEDÉSEK ELISMERÉSE ÉS VÉGREHAJTÁSA

4. cikk

Elismerés és végrehajtás

- (1) A valamely tagállamban elrendelt védelmi intézkedést a többi tagállamban külön eljárás nélkül el kell ismerni, és az végrehajthatóvá nyilvánítás nélkül végrehajtható.

⁽¹⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽²⁾ HL C 35., 2012.2.9., 10. o.

(2) Annak a védett személynek, aki az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban elrendelt védelmi intézkedésre a megkeresett tagállamban kíván hivatkozni, a megkeresett tagállam illetékes hatóságának rendelkezésére kell bocsátania:

- a) a védelmi intézkedés másolatát, amely megfelel a hitelesség megállapításához szükséges feltételeknek;
- b) az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban az 5. cikknek megfelelően kiállított tanúsítványt; valamint
- c) szükség esetén a tanúsítványnak a 16. cikknek megfelelő átiratát és/vagy fordítását.

(3) A tanúsítvány csak a védelmi intézkedés végrehajthatóságának határain belül bír joghatással.

(4) Függetlenül attól, hogy a védelmi intézkedés hosszabb időtartamra szól-e, az (1) bekezdésben említett elismerés hatálya a tanúsítvány kiállításának időpontjától számított tizenkét hónapos időtartamra korlátozódik.

(5) A védelmi intézkedés végrehajtására vonatkozó eljárásra a megkeresett tagállam joga az irányadó.

5. cikk

Tanúsítvány

(1) Az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatóságának a védett személy kérelmére a 19. cikkel összhangban meghatározott és a 7. cikkben előírt információkat tartalmazó, többnyelvű formanyomtatvány felhasználásával tanúsítványt kell kiállítania.

(2) A tanúsítvány kiállításával szemben jogorvoslatnak nincs helye.

(3) A védett személy kérelmére az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatósága a 19. cikkel összhangban meghatározott többnyelvű formanyomtatvány felhasználásával a védett személy rendelkezésére bocsátja a tanúsítvány átiratát és/vagy fordítását.

6. cikk

A tanúsítvány kiállítására vonatkozó követelmények

(1) A tanúsítvány csak akkor állítható ki, ha a veszélyeztető személyt az eredeti eljárás helye szerinti tagállam jogának megfelelően tájékoztatták a védelmi intézkedés elrendeléséről.

(2) Amennyiben a védelmi intézkedés elrendelésére a veszélyeztető személy távollétében került sor, a tanúsítvány csak akkor állítható ki, ha a veszélyeztető személynek az eljárást megindító iratot, illetve az azzal egyenértékű iratot kézbesítették, vagy adott esetben az eredeti eljárás helye szerinti tagállam jogával összhangban – megfelelő időben és lehetőséget biztosítva számára ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson – más módon tájékoztatták az eljárás megindításáról.

(3) Amennyiben a védelmi intézkedést olyan eljárás keretében rendelték el, amely nem írja elő a veszélyeztető személy előzetes értesítését (ex-parte eljárás), a tanúsítvány csak akkor állítható ki, ha a veszélyeztető személynek az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga alapján jogában állt megtámadni a védelmi intézkedést.

7. cikk

A tanúsítvány tartalma

A tanúsítvány a következő információkat tartalmazza:

- a) a kiállító hatóság neve és címe/elérhetőségi adatai;
- b) ügyiratszám;
- c) a tanúsítvány kiállításának időpontja;
- d) a védett személyre vonatkozó adatok: név, születési idő és hely, amennyiben ismert, és az értesítés céljára használandó cím, amely előtt szembetűnő figyelemfelhívás szerepel arra, hogy ez a cím a veszélyeztető személy tudomására hozható;
- e) a veszélyeztető személyre vonatkozó adatok: név, születési idő és hely, amennyiben ismert, és az értesítés céljára használandó cím;
- f) a védelmi intézkedés végrehajtásához szükséges valamennyi információ, ideértve adott esetben az intézkedés típusát és az intézkedés által a veszélyeztető személyre rótt kötelezettséget, továbbá azon hely és/vagy körülírt terület funkciójának meghatározása, amelyet a veszélyeztető személynek tilos megközelítenie, illetve amelybe tilos belépnie;
- g) a védelmi intézkedés időtartama;
- h) az elismerés joghatásának a 4. cikk (4) bekezdése szerinti időtartama;

i) nyilatkozat a 6. cikkben meghatározott követelmények teljesüléséről;

j) tájékoztatás a 9. és a 13. cikk alapján biztosított jogokról;

k) a hivatkozás megkönnyítése érdekében e rendelet teljes címe.

8. cikk

A veszélyeztető személy értesítése a tanúsítványról

(1) Az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatósága értesíti a veszélyeztető személyt a tanúsítványról és arról, hogy a tanúsítvány kiállítása a 4. cikk alapján valamennyi tagállamban elismerést és adott esetben végrehajthatóságot eredményez.

(2) Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban van, az értesítést e tagállam jogának megfelelően kell megtenni. Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye az eredeti eljárás helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban vagy harmadik országban van, az értesítést tértivevényes ajánlott levél útján vagy azzal egyenértékű módon kell megtenni.

Azokra az esetekre, amikor a veszélyeztető személy lakcíme ismeretlen, vagy az adott személy megtagadja az értesítés átvételét, az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

(3) A veszélyeztető személy hollétére vonatkozó információk vagy egyéb elérhetőségi adatai csak abban az esetben hozhatók a veszélyeztető személy tudomására, ha a tudomásra hozataluk a védelmi intézkedésnek való megfeleléshez vagy annak végrehajtásához szükségesek.

9. cikk

A tanúsítvány helyesbítése vagy visszavonása

(1) Az 5. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a védett személynek vagy a veszélyeztető személynek az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatóságához benyújtott kérelmére vagy e hatóság saját kezdeményezésére a tanúsítványt:

a) helyesbíteni kell, ha elírás miatt eltérés van a védelmi intézkedés és a tanúsítvány között; vagy

b) vissza kell vonni, ha azt egyértelműen tévesen bocsátották ki, tekintettel a 6. cikkben meghatározott követelményekre és e rendelet hatályára.

(2) A tanúsítvány helyesbítésére vagy visszavonására irányuló eljárásra, ideértve a jogorvoslatot is, az eredeti eljárás helye szerinti tagállam joga az irányadó.

10. cikk

Segítségnyújtás a védett személy számára

A védett személy kérelmére az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatósága segíti a védett személyt a megkeresett tagállam azon hatóságaira vonatkozó – a 17. és 18. cikkel összhangban nyilvánosságra hozott – információk megszerzésében, amelyek előtt a védelmi intézkedésre hivatkozni kíván, vagy amelyeknél a végrehajtást kezdeményezi.

11. cikk

A védelmi intézkedés kiigazítása

(1) A megkeresett tagállam illetékes hatósága – szükséges esetben és mértékben – a védelmi intézkedésnek a megkeresett tagállamban való alkalmazhatósága érdekében kiigazítja a védelmi intézkedés ténybeli elemeit.

(2) A védelmi intézkedés kiigazítására vonatkozó eljárásra a megkeresett tagállam joga az irányadó.

(3) A védelmi intézkedés kiigazításáról a veszélyeztető személyt értesíteni kell.

(4) Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye a megkeresett tagállamban van, az értesítést e tagállam jogával összhangban kell megtenni. Amennyiben a veszélyeztető személy lakóhelye a megkeresett tagállamtól eltérő tagállamban vagy harmadik országban van, az értesítést tértivevényes ajánlott levél útján vagy azzal egyenértékű módon kell megtenni.

Azokra az esetekre, amikor a veszélyeztető személy lakcíme ismeretlen, vagy az adott személy megtagadja az értesítés átvételét, a megkeresett tagállam joga az irányadó.

(5) A védelmi intézkedés kiigazítása ellen a védett személy és a veszélyeztető személy is jogorvoslattal élhet. A jogorvoslati eljárásra a megkeresett tagállam joga az irányadó. A jogorvoslati kérelemnek azonban nincs felfüggesztő hatálya.

12. cikk

Az érdemi felülvizsgálat tilalma

Az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban elrendelt védelmi intézkedés semmilyen körülmények között nem lehet érdemi felülvizsgálat tárgya a megkeresett tagállamban.

13. cikk

Az elismerés vagy végrehajtás megtagadása

(1) A veszélyeztető személy kérelmére a védelmi intézkedés elismerését, illetve adott esetben végrehajtását meg kell tagadni, amennyiben az elismerés:

- a) nyilvánvalóan ellentétes a megkeresett tagállam közrendjével; vagy
- b) összeegyeztethetetlen egy, a megkeresett tagállamban hozott vagy elismert bírósági határozattal.

(2) Az elismerés vagy végrehajtás megtagadása iránti kérelmet a megkeresett tagállam azon bíróságához kell benyújtani, amelyről az adott tagállam a 18. cikk (1) bekezdése a) pontjának iv. alpontjával összhangban értesítette a Bizottságot.

(3) A védelmi intézkedés elismerése nem tagadható meg azzal az indokkal, hogy a megkeresett tagállam joga azonos tényállás mellett nem teszi lehetővé ilyen intézkedés meghozatalát.

14. cikk

Az elismerés vagy végrehajtás felfüggesztése vagy visszavonása

(1) A védelmi intézkedésnek az eredeti eljárás helye szerinti tagállamban való felfüggesztése vagy visszavonása, a végrehajthatóságának felfüggesztése vagy korlátozása, vagy a tanúsítványnak a 9. cikk (1) bekezdése b) pontjának megfelelő visszavonása esetén, az eredeti eljárás helye szerinti tagállam kiállító hatósága a védett személy vagy a veszélyeztető személy kérelmére a 19. cikkel összhangban meghatározott többnyelvű formanyomtatvány felhasználásával tanúsítványt állít ki, amelyben feltünteti a felfüggesztés, a korlátozás vagy a visszavonás tényét.

(2) Az (1) bekezdéssel összhangban kiállított tanúsítványnak a védett személy vagy a veszélyeztető személy általi benyújtásakor a megkeresett tagállam illetékes hatósága felfüggeszti vagy visszavonja az elismerés joghatásait és adott esetben a védelmi intézkedés végrehajtását.

III. FEJEZET

ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

15. cikk

Hitelesítés és más hasonló alaki követelmények

Az e rendelettel összefüggésben valamely tagállamban kiállított okiratok tekintetében hitelesítés vagy más hasonló alaki követelmény nem követelhető.

16. cikk

Átirat vagy fordítás

(1) Az e rendelet alapján szükséges átiratokat vagy fordításokat a megkeresett tagállam hivatalos nyelvén vagy hivatalos nyelveinek egyikén, vagy ezen tagállam által elfogadhatóként megjelölt, az Unió intézményeinek bármely más hivatalos nyelvén kell elkészíteni.

(2) Az 5. cikk (3) bekezdésére is figyelemmel, az e rendelet alapján készült fordításokat a tagállamok valamelyikében erre képesítéssel rendelkező személynek kell készítenie.

17. cikk

Nyilvánosságra hozott információk

A 2001/470/EK határozattal létrehozott, polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat keretében a tagállamok a nyilvánosságra hozatal céljából közlik a polgári ügyekben hozott védelmi intézkedésekre vonatkozó nemzeti szabályaik és eljárásaik leírását, ideértve az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes hatóságok típusára vonatkozó tájékoztatást is.

A tagállamok ezeket az információkat naprakészen tartják.

18. cikk

Az információk tagállamok általi közlése

(1) A tagállamok 2014. július 11-ig közlik az alábbi információkat a Bizottsággal:

- a) az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes hatóságok típusa, adott esetben meghatározva a következőket:
 - i. azon hatóságok, amelyek illetékesek védelmi intézkedések elrendelésére és az 5. cikknek megfelelően tanúsítványok kiállítására;
 - ii. azon hatóságok, amelyek előtt egy másik tagállamban elrendelt védelmi intézkedésre hivatkozni lehet és/vagy amelyek illetékesek az ilyen intézkedés végrehajtására;

iii. azon hatóságok, amelyek illetékesek a védelmi intézkedés 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő kiigazítására;

iv. azon bíróságok, amelyekhez az elismerés és adott esetben a végrehajtás megtagadása iránti kérelmet a 13. cikknek megfelelően be kell nyújtani;

b) azon nyelv vagy nyelvek, amelyeket a 16. cikk (1) bekezdésében említett fordítások esetében elfogadnak.

(2) A Bizottság megfelelő módon – nevezetesen a polgári és kereskedelmi ügyekben illetékes Európai Igazságügyi Hálózat weboldalán keresztül – nyilvánosságra hozza az (1) bekezdésben említett információkat.

19. cikk

A formanyomtatványok meghatározása és későbbi módosításai

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyek meghatározzák, illetve a későbbiekben módosítják az 5. és a 14. cikkben említett formanyomtatványokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 20. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2013. június 12-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

20. cikk

A bizottság eljárása

(1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

21. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság 2020. január 11-ig jelentést nyújt be e rendelet alkalmazásáról az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak. A jelentéshez szükség esetén módosítási javaslatokat kell csatolni.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2015. január 11-től kell alkalmazni.

Ezt a rendeletet a 2015. január 11-én vagy azt követően elrendelt védelmi intézkedésekre kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy az eljárásokat mikor indították.

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 607/2013/EU RENDELETE

(2013. június 12.)

a Mianmar/Burmától az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló 552/97/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Mianmari Uniótól az általános tarifális preferenciák ideiglenes megvonásáról szóló, 1997. március 24-i 552/97/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 1. cikke szerint – amelyet az általános tarifális preferenciák rendszerének 2009. január 1-jétől történő alkalmazásáról szóló, 2008. július 22-i 732/2008/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ 28. cikkének (1) bekezdése módosított – Mianmar/Burma hozzáférést a 732/2008/EK rendelettel biztosított vámkedvezményekhez ideiglenesen vissza kell vonni.
- (2) A 732/2008/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a rendeletben meghatározott kedvezményes előírások egy adott kedvezményezett országból származó egyes termékek vagy valamennyi termék esetében ideiglenesen visszavonhatók a rendelet III. mellékletének A. részében felsorolt egyezményekben foglalt alapelvek súlyos és rendszeres megsértése miatt, a megfelelő ellenőrző testületek által levont következtetések alapján.
- (3) A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kényszer- vagy kötelező munkáról szóló egyezménye (29. sz. egyezmény, 1930) szerepel a 732/2008/EK rendelet III. mellékletének A. részében.
- (4) Az 552/97/EK rendelet 2. cikke értelmében a rendelet alkalmazásának véget kell vetni, egy olyan, a mianmari/burmai kényszermunkáról szóló bizottsági jelentés alapján, amelyből kiderül, hogy a 732/2008/EK rendelet

15. cikke (1) bekezdésének a) pontjában hivatkozott gyakorlat többé nem áll fenn.

- (5) A Nemzetközi Munkaügyi Konferencia (ILC) 2012. június 13-án határozatot fogadott el az „ILO alapokmánya 33. cikkének értelmében Mianmarral kapcsolatosan elfogadott intézkedésekről” (ILC-határozat). Figyelembe véve a normák alkalmazásával foglalkozó ILC bizottság 2012. június 4-én elfogadott következtetéseit, továbbá tekintettel arra, hogy a meglévő intézkedések fenntartása már nem nyújtana segítséget a kívánt eredmény elérésében, az ILC úgy határozott, hogy megszünteti azokat a korlátozásokat, amelyek kizárták, hogy Mianmar/Burma kormánya részesüljön az ILO nyújtotta technikai együttműködésből és segítségnyújtásból. Emellett egy évre felfüggesztették az ILO azon felhívását, hogy tagjai vizsgálják felül kapcsolataikat Mianmar/Burmával annak biztosítása érdekében, hogy e kapcsolatok vonatkozásában ne alkalmazzanak kényszermunkát.
- (6) A Bizottság 2012. szeptember 17-én jelentést tett közzé az 552/97/EK tanácsi rendelet 2. cikke értelmében a Mianmar/Burmában alkalmazott kényszermunkáról (a továbbiakban: a jelentés), amely tartalmazza a Bizottság megállapításait. A jelentés következtetései értelmében Mianmar/Burma fejlődést mutat abban a tekintetben, hogy megfeleljen az ILO ajánlásainak – amit az ILO illetékes ellenőrző testületei is elismertek –, amely azt is jelenti, hogy a 29. ILO-egyezményben meghatározott alapelvek megsértése továbbá nem tekintendő „súlyosnak és rendszeresnek”; a jelentés továbbá javaslatot tesz arra, hogy Mianmar/Burma vonatkozásában állítsák vissza az általános vámkedvezményeket.
- (7) Az ILC-határozat és a jelentés alapján, valamint az 552/97/EK rendelet 2. cikke értelmében a Mianmar/Burmának a 732/2008/EK rendelettel biztosított vámkedvezmények ideiglenes visszavonását az ILC-határozat elfogadásának napjától kezdődően hatályon kívül kell helyezni.
- (8) A Bizottságnak a kényszermunka tekintetében továbbra is figyelemmel kell kísérnie a mianmari/burmai fejleményeket, és azokra a hatályos eljárásokkal összhangban kell reagálnia, amennyiben szükséges, ismételt visszavonásra vonatkozó eljárásokkal,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 552/97/EK rendelet hatályát veszti.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2013. május 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. június 10-i határozata.

⁽²⁾ HL L 85., 1997.3.27., 8. o.

⁽³⁾ HL L 211., 2008.8.6., 1. o.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2012. június 13-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. június 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

M. SCHULZ

a Tanács részéről

az elnök

L. CREIGHTON

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 608/2013/EU RENDELETE

(2013. június 12.)

a szellemi tulajdonjogok vámhatósági érvényesítéséről és az 1383/2003/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Tanács a hamisítás és a szerzői jogi kalózkodás elleni küzdelemre irányuló átfogó európai tervről szóló, 2008. szeptember 25-i állásfoglalásában az egyes szellemi tulajdonjogokat feltehetően sértő áruk elleni vámhatósági intézkedésekről és az ilyen jogokat ténylegesen sértő áruk ellen hozandó intézkedésekről szóló, 2003. július 22-i 1383/2003/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ felülvizsgálatát kérte.
- (2) A szellemi tulajdonjogokat sértő áruk forgalomba hozatala jelentős károkat okoz a jogosultaknak, a felhasználóknak és a termelői csoportoknak, valamint a törvényszegő gyártóknak és kereskedőknek. Az effajta forgalomba hozatal ezenfelül megtevesztetheti a fogyasztókat, és egyes esetekben veszélyeztetheti egészségüket és biztonságukat. Az ilyen áruk uniós piacra jutását a lehetőségekhez mérten meg kell akadályozni, és intézkedéseket kell hozni a tiltott forgalomba hozatal elleni fellépés érdekében, anélkül, hogy ez gátolná a jogszerű kereskedelmet.
- (3) Az 1383/2003/EK rendelet felülvizsgálata rávilágított arra, hogy a gazdasági, kereskedelmi és jogi fejleményekre tekintettel a jogi keretek bizonyos továbbfejlesztése szükséges annak érdekében, hogy a vámhatóságok

hatékonyabban tudják érvényesíteni a szellemi tulajdonjogokat, és hogy a megfelelő jogbiztonság biztosítható legyen.

- (4) A vámhatóságok számára biztosítani kell azt a hatáskört, hogy az uniós vámművi jogszabályok alapján vámfelügyelet vagy vámellenőrzés alá tartozó áruk tekintetében érvényesíteni tudják a szellemi tulajdonjogokat, és ezeket az árukat megfelelő ellenőrzésnek vethessék alá a szellemi tulajdonra vonatkozó jogszabályokat sértő cselekmények megakadályozása érdekében. A szellemi tulajdonjogoknak a határon történő érvényesítése – amennyiben az áruk vámfelügyelet vagy vámellenőrzés alatt állnak vagy az alá kellett volna venni őket – gyors és hatékony jogi védelmet biztosít mind a jogosultak, mind a felhasználók és a termelői csoportok számára. Az áruk kiadásának a vámhatóság általi felfüggesztése, illetve a határon történő visszatartása esetére egyetlen jogi eljárást, míg a piacra került, megbontott és a kiskereskedőkhöz szállított árukkal szembeni, ugyanilyen szintű jogérvényesítéshez több külön eljárást kell előírni. Kivételt kell tenni a végfelhasználási rendszer keretében szabad forgalomba bocsátott áruk tekintetében, mivel azok vámfelügyelet alatt maradnak annak ellenére, hogy szabad forgalomba bocsátották őket. E rendelet nem alkalmazandó az utasok által a személyes poggyászukban szállított árukra sem, feltéve, hogy azok az utasok személyes használatára szolgálnak, és nincsenek kereskedelmi forgalomra utaló jelek.
- (5) Az 1383/2003/EK rendelet nem terjed ki bizonyos szellemi tulajdonjogokra, és bizonyos jogsértések nem tartoznak a hatálya alá. A szellemi tulajdonjogok hatékonyabb érvényesítése érdekében a vámhatósági fellépést más típusú, az 1383/2003/EK rendelet hatálya alá nem tartozó jogsértések esetében is lehetővé kell tenni. E rendelet hatályának ezért ki kell terjednie – a már eddig is az 1383/2003/EK rendelet hatálya alá tartozó jogok mellett – a kereskedelmi nevekre, amennyiben azok a nemzeti jog alapján kizárólagos tulajdonként védettek, a félévezető termékek topográfiáira, a használati mintákra, valamint azon eszközökre is, amelyek kialakításának, előállításának vagy átalakításának elsődleges célja műszaki megoldások megkerülésének lehetővé tétele vagy megkönnyítése.
- (6) Az úgynevezett tiltott párhuzamos kereskedelem és az ún. túllépő (overrun)-termékek révén okozott jogsértések nem tartoznak az 1383/2003/EK rendelet hatálya alá. A tiltott párhuzamos kereskedelem tárgyát képező termékek (azaz az olyan termékek, amelyek gyártása a jogosult engedélyével, az Európai Gazdasági Térségben történő első forgalomba hozatala azonban a jogosult engedélye

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2012. július 3-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. május 16-i álláspontra első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. június 11-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL L 196., 2003.8.2., 7. o.

nélkül történt), valamint a túllépő-termékek (amelyek esetében a jogosult engedélyezte a gyártónak az adott termék meghatározott mennyiségben történő gyártását, de a gyártó túllépte ezt a mennyiséget) eredeti terméként gyártják, és ezért nem indokolt, hogy a vámhatóságok e termékek kapcsán eljárjanak. A tiltott párhuzamos kereskedelmet és a túllépő-termékeket ezért szintén ki kell zárni e rendelet hatálya alól.

- (7) E rendelet megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak a Bizottsággal együttműködésben megfelelő képzést kell biztosítaniuk a vámügyi tisztviselők számára.
- (8) E rendelet teljes körű végrehajtása esetén hozzájárul majd egy olyan belső piachoz, amely biztosítja a jogosultak hatékonyabb védelmét, ösztönzi a kreativitást és az innovációt, valamint azt, hogy a fogyasztók megbízható és jó minőségű termékekhez jussanak, ez pedig kedvező hatással lesz a fogyasztók, vállalkozások és kereskedők közötti, határokon átnyúló tranzakciókra.
- (9) A tagállamok erőforrásai a vámigazgatás terén egyre korlátozottabbak. Ezért támogatni kell az új kockázatkezelő technológiák előmozdítását és a vámhatóságok rendelkezésére álló erőforrások maximális kiaknázására irányuló stratégiákat.
- (10) Ez a rendelet kizárólag a vámhatóságokra vonatkozó eljárási szabályokat tartalmaz. Ennek megfelelően ez a rendelet nem határoz meg semmiféle kritériumot a szellemi tulajdonjogok megsértésének megállapításához.
- (11) A WTO dohai miniszteri konferenciáján 2001. november 14-én elfogadott, a TRIPS-megállapodásról és a közegészségügyről szóló nyilatkozat értelmében a TRIPS-megállapodást úgy lehet, sőt, kell értelmezni és alkalmazni, hogy az segítse a WTO tagjait a közegészség védelméhez való joguk érvényesítésében, így különösen abban, hogy elősegítse a gyógyszerek mindenki számára elérhetővé tételét. Következésképpen, az Unió nemzetközi kötelezettségvállalásaival és fejlesztési együttműködési politikájával összhangban az olyan gyógyszereknek az Európai Unió területén keresztül – átrakással, raktározással, az ömlesztett szállítás megbontásával, illetve a szállítási mód vagy eszköz megváltoztatásával vagy anélkül – történő továbbítása esetén, amikor az áthaladás az Unió területén kívül

kezdődő és végződő teljes útnak csak egy részét képezi, a szellemi tulajdonjogok megsértése kockázatának vizsgálatakor a vámhatóságoknak mérlegelniük kell, hogy jelentős-e annak a valószínűsége, hogy ezeket a gyógyszereket eredeti rendeltetési helyüktől eltérően az uniós piacon hozzák forgalomba.

- (12) Ez a rendelet nem érintheti a bíróságok hatáskörére vonatkozó rendelkezéseket, különösen a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározottakat.
- (13) Az olyan személyek, felhasználók vagy termelői csoportok számára, akik, illetve amelyek saját nevükben bírósági eljárást indíthatnak szellemi tulajdonjog esetleges megsértése miatt, jogosultságot kell biztosítani arra is, hogy kérelmet nyújtsanak be.
- (14) Annak biztosítására, hogy a szellemi tulajdonjogokat az Unió egész területén érvényesíteni lehessen, helyénvaló engedélyezni az Unióra kiterjedő jogok érvényesítését kezdeményező személyek, illetve szervezetek számára, hogy csak egy tagállam vámhatóságánál kelljen kérelmet benyújtaniuk. A kérelmezőknek biztosítani kell a lehetőséget, hogy e hatóságoktól olyan határozat meghozatalát kérjék, amelynek alapján a szellemi tulajdonjog érvényesítése érdekében ebben a tagállamban és bármelyik másik tagállamban is vámhatósági intézkedésre kerülhessen sor.
- (15) A szellemi tulajdonjogok gyors érvényesítésének biztosítása érdekében rendelkezni kell arról, hogy ha a vámhatóságok ésszerű indokok alapján azt feltételezik, hogy a felügyeletük alatt álló áruk szellemi tulajdonjogot sértenek, akkor akár saját kezdeményezésükre, akár kérelemre felfüggeszthessék az áruk kiadását, vagy visszatarthassák azokat annak érdekében, hogy a kérelem benyújtására jogosult személy, illetve szervezet eljárást indíthasson annak megállapítása iránt, hogy egy szellemi tulajdonjogot megsértettek-e.
- (16) Az 1383/2003/EK rendelet lehetővé tette, hogy a tagállamok olyan eljárásról rendelkezzenek, amely lehetővé teszi bizonyos áruk megsemmisítését anélkül, hogy kötelező lenne eljárást indítani a szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt. Amint azt a hamisításnak a nemzetközi kereskedelemre gyakorolt hatásáról szóló, 2008. december 18-i európai parlamenti állásfoglalás ⁽²⁾ is leszögezi, ez az eljárás nagyon hasznosnak bizonyult azokban a tagállamokban, ahol bevezették.

⁽¹⁾ HL L 351., 2012.12.20., 1. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 47. o.

Ezért ezt az eljárást kötelezővé kell tenni a szellemi tulajdonjogok megsértésének bármely esete tekintetében, és alkalmazni kell, amennyiben a nyilatkozattevő vagy az áru birtokosa beleegyezik a megsemmisítésbe. Az eljárás keretében lehetővé kell tenni továbbá, hogy a vámhatóságok a megsemmisítésbe való beleegyezésnek tekintsék, ha a nyilatkozattevő vagy az áru birtokosa az előírt határidő lejártáig nem tiltakozott kifejezetten a megsemmisítés ellen.

(17) Az adminisztratív terhek és költségek minimalizálása érdekében a hamisított és kalózáruk kiscsomagjai vonatkozásában egyedi eljárást kell bevezetni, amely a kérelmező kifejezett beleegyezése nélkül is minden esetben lehetővé teszi az áruk megsemmisítését. A kérelmezőnek azonban a kérelemben kérnie kell ezen eljárás alkalmazását. A vámhatóságok számára továbbá biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy a kérelmezőt felszólítsák az eljárás alkalmazásából eredő költségek viselésére.

(18) A jogbiztonság növelése érdekében indokolt módosítani az 1383/2003/EK rendeletben meghatározott, a feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő áruk kiadásának felfüggesztésére, illetve az áruk visszatartására vonatkozó határidőket, valamint az érintett személyek és szervezetek vámhatóság általi, a visszatartott árukkal kapcsolatos tájékoztatásának feltételeit.

(19) Figyelemmel a vámhatóságok által e rendelet alkalmazásának keretében elfogadott intézkedések ideiglenes és megelőző jellegére, valamint az intézkedések által érintett felek érdekellentéteire, a rendelet gördülékeny alkalmazásának biztosítása érdekében – az érintett felek jogainak tiszteletben tartása mellett – az eljárások bizonyos részeit az adott helyzethez kell igazítani. Ezért, figyelemmel az e rendeletben előírt különféle értesítésekre, a vámhatóságoknak a vámkezelésre vonatkozó dokumentumokból vagy az áruk helyzetéből kiindulva a megfelelő személyt kell értesíteniük. Továbbá, mivel az áruk megsemmisítésére vonatkozó eljárásban a nyilatkozattevő, illetve az áruk birtokosa, valamint a határozat jogosultja párhuzamosan közli a megsemmisítéssel szembeni esetleges kifogásait, gondoskodni kell arról, hogy a határozat jogosultjának lehetősége legyen válaszolni a nyilatkozattevő, illetve az áru birtokosa megsemmisítéssel szembeni esetleges kifogásaira. Biztosítani kell tehát, hogy a nyilatkozattevőt, illetve a határozat birtokosát az áruk kiadásának felfüggesztéséről, illetve azok visszatartásáról a határozat jogosultját megelőzően, vagy vele egy napon tájékoztassák.

(20) A vámhatóságokat és a Bizottságot arra kell ösztönözni, hogy hatáskörükön belül együttműködjenek a szellemi tulajdoni jogszértések európai megfigyelőközpontjával.

(21) A szellemi tulajdonjogokat sértő áruk nemzetközi kereskedelmének felszámolása céljából a TRIPS-megállapodás úgy rendelkezik, hogy a WTO-tagoknak elő kell mozdítaniuk az ilyen kereskedelemre vonatkozóan a vámhatóságok közötti információcserét. Ezért lehetővé kell tenni a Bizottság és a tagállami vámhatóságok számára, hogy megosszák harmadik országok vámhatóságaival a szellemi tulajdonjogok feltételezett megsértésére vonatkozó információkat, többek között az olyan árukkal kapcsolatban, amelyek az Unió területén haladnak át, származási vagy rendeltetési helyük pedig az említett harmadik országokban található.

(22) A hatékonyság érdekében alkalmazni kell a tagállamok közigazgatási hatóságai közötti kölcsönös segítségnyújtásról, valamint a vám- és mezőgazdasági jogszabályok helyes alkalmazásának biztosítása érdekében e hatóságok és a Bizottság együttműködéséről szóló, 1997. március 13-i 515/97/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ rendelkezéseit.

(23) A vámhatóságok felelősségére a tagállami jogszabályok vonatkoznak, azonban egy kérelem vámhatóság általi teljesítése nem jogosíthatja fel a határozat jogosultját arra, hogy kártérítést követeljen, amennyiben a vámhatóság nem észleli a feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő árukat, és azokat kiadják, vagy nem történik intézkedés a visszatartásuk érdekében.

(24) Tekintve, hogy a vámhatóságok kötelesek eljárni a benyújtott kérelem alapján, indokolt előírni, hogy a határozat jogosultja térítse meg a szellemi tulajdonjogainak érvényesítése kapcsán a vámhatóságoknál felmerült valamennyi költséget. Ez azonban nem zárhatja ki a határozat jogosultjának azt a jogát, hogy kártérítést követeljen a jogsértőtől vagy bármely más, az azon tagállam jogszabályai szerint felelősnek tekinthető személytől, amelynek területén az árukat megtalálták. E személyek köre adott esetben a közvetítőket is magában foglalhatja. Ha valamely harmadik fél szellemi tulajdonjog érvényesítésére irányuló kérelme alapján az áruk kiadását felfüggesztik, vagy azok visszatartására kerül sor, és a vámintézkedés következtében a vámhatóságoktól eltérő más személyek részéről költségek és károk merülnek fel, akkor az ezekre az egyes esetekre alkalmazandó egyedi jogszabályokat kell alkalmazni.

(25) E rendelet bevezeti a vámhatóságok számára azt a lehetőséget, hogy engedélyezzék a megsemmisítendő áruk vámfelügyelet melletti szállítását az Unió vámterületén belül fekvő különböző helyszínek között. A vámhatóságok továbbá dönthetnek úgy, hogy ezeket az árukat

⁽¹⁾ HL L 82., 1997.3.22., 1. o.

szabad forgalomba bocsátják azok újrahasznosítása vagy azok kereskedelmi csatornákból való kivonása érdekében, többek között figyelemfelkeltési, képzési és oktatási célra.

- (26) A szellemi tulajdonhoz fűződő jogok vámhatósági érvényesítése szükségessé teszi az intézkedés iránti kérelmekkel kapcsolatban hozott határozatokra vonatkozó adatok cseréjét. Az adatok ezen feldolgozása személyes adatokat is érint, az adatfeldolgozás során pedig meg kell felelni az uniós jogszabályoknak, nevezetesen a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ és a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²⁾.
- (27) A kérelmekre vonatkozó határozatokkal és a vámhatósági intézkedésekkel kapcsolatos adatok cseréjét egy központi adatbázison keresztül kell végezni. Meg kell határozni az adatbázist ellenőrző és működtető szervezetet, valamint az adatbázisban szereplő adatok feldolgozásának biztonságáért felelő szervezeteket. Bármilyen típusú lehetséges interoperabilitás vagy csere bevezetésének mindenekelőtt meg kell felelnie a célhoz kötöttség elvének, azaz az adatokat arra a célra lehet felhasználni, amelyre az adatbázist létrehozták, és e célon túlmenően további adatcsere vagy összekapcsolás nem megengedett.
- (28) Annak biztosítására, hogy a kiscsomagok fogalmának meghatározását ki lehessen igazítani, ha – figyelemmel az eljárás hatékony működése biztosításának szükségességére – a fogalom meghatározás a gyakorlatban nehezen alkalmazható, illetve ha a kiigazításra azért van szükség, hogy megakadályozzák az eljárás megkerülését a szállítványok összetétele tekintetében, a Bizottságot az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban fel kell hatalmazni jogi aktusok elfogadására, amelyekkel módosíthatja a kiscsomagok fogalom meghatározásának nem lényegi elemeit, nevezetesen az abban meghatározott mennyiségeket. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére történő egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.
- (29) Annak érdekében, hogy egységes feltételek mellett történjen azon rendelkezések alkalmazása, amelyek

meghatározzák a harmadik országokkal folytatandó adatcsere gyakorlati szabályait, valamint a vámhatóságok általi intézkedés és a vámhatóságok eljárására vonatkozó határidő meghosszabbítása iránti kérelmek formáját, a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni az említett gyakorlati szabályok meghatározása és a formanyomtatványok kidolgozása vonatkozásában. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽³⁾ összhangban kell gyakorolni. Jóllehet e rendelet rendelkezéseinek tárgya a közös kereskedelempolitika körébe tartozik, a formanyomtatványok kidolgozása esetében a végrehajtási jogi aktusok elfogadására – azok természete és hatásai miatt – a tanácsadó bizottsági eljárást kell alkalmazni, mivel az, hogy a formanyomtatványokban milyen információkat kell feltüntetni, egyenesen következik e rendelet szövegéből. Ezért a végrehajtási jogi aktusok csak a formanyomtatvány formátumát és szerkezetét határozzák meg és azok az Unió közös kereskedelempolitikájára semmilyen egyéb hatást nem gyakorolnak.

- (30) Az 1383/2003/EK rendeletet hatályon kívül kell helyezni,
- (31) A 45/2001/EK rendelet 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban egyeztettek az európai adatvédelmi biztossal, aki 2011. október 12-én véleményt ⁽⁴⁾ adott,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) E rendelet meghatározza, hogy a vámhatóságok milyen feltételek és eljárások alapján intézkedhetnek azokban az esetekben, amikor feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő áruk az Unió vámterületén a Közöségi Vámkodekx létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ alapján vámfelügyelet vagy vámellenőrzés alatt állnak, vagy az alatt kellett volna állniuk, különösen az alábbi helyzetekben:

- a) az árut bejelentették szabad forgalomba bocsátásra, kivitelre vagy újrakivitelre;

⁽¹⁾ HL L 281., 1995.11.23., 31. o.

⁽²⁾ HL L 8., 2001.1.12., 1. o.

⁽³⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

⁽⁴⁾ HL C 363., 2011.12.13., 3. o.

⁽⁵⁾ HL L 302., 1992.10.19., 1. o.

b) az árut az Unió vámterületére beléptetik vagy azt elhagyja;

c) az árut felfüggesztő eljárás alá vonják, vagy vámszabad területre, illetve vámszabad raktárba viszik.

(2) A vámfelügyelet vagy vámellenőrzés alatt álló áruk tekintetében – a 17. és a 18. cikk sérelme nélkül – a vámhatóságok kockázatelemzési kritériumok alapján a megfelelő vámellenőrzést végzik és megteszik a szükséges azonosítási intézkedéseket a 2913/92/EGK rendelet 13. cikkének (1) bekezdése, illetve 72. cikke szerint annak érdekében, hogy megakadályozzák az Unió területén alkalmazandó, szellemi tulajdonra vonatkozó jogszabályokba ütköző cselekményeket, és együttműködjenek a harmadik országokkal a szellemi tulajdonjogok érvényesítésében.

(3) Ez a rendelet nem vonatkozik a végfelhasználási rendszer keretében szabad forgalomba bocsátott árukra.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó az utazók személyes poggyászában található nem kereskedelmi jellegű árukra.

(5) Ez a rendelet nem alkalmazandó a jogosult beleegyezésével gyártott árukra, valamint azon árukra, amelyeket a jogosult által egy meghatározott mennyiségű termék gyártására megfelelően felhatalmazott személy gyártott, túllépve azt a mennyiséget, amelyről az említett személy és a jogosult megállapodott.

(6) Ez a rendelet nem érinti sem a szellemi tulajdonra vonatkozó nemzeti vagy uniós jogszabályokat, sem a tagállamok büntetőeljárásra vonatkozó jogszabályait.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „szellemi tulajdonjogok”:

a) a védjegy;

b) a formatervezési minta;

c) a nemzeti vagy az uniós jog által meghatározott szerzői jog vagy kapcsolódó jog;

d) a földrajzi árujelző;

e) a nemzeti vagy az uniós jog által meghatározott szabadalom;

f) a gyógyszerek kiegészítő oltalmi tanúsítványáról szóló, 2009. május 6-i 469/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerint meghatározott, gyógyszerekre vonatkozó kiegészítő oltalmi tanúsítvány;

g) a növényvédő szerek kiegészítő oltalmi tanúsítványának bevezetéséről szóló, 1996. július 23-i 1610/96/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ szerint meghatározott, növényvédő szerekre vonatkozó kiegészítő oltalmi tanúsítvány;

h) a közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerint meghatározott közösségi növényfajta-oltalmi jog;

i) a nemzeti jog által meghatározott növényfajta-oltalmi jog;

j) a félévezető termékek topográfiája a nemzeti vagy az uniós jog által meghatározottak szerint;

k) a használati minta, amennyiben a nemzeti vagy az uniós jog szellemi tulajdonjogként védi;

l) a kereskedelmi név, amennyiben a nemzeti vagy az uniós jog kizárólagos szellemi tulajdonjogként védi;

2. „védjegy”:

a) a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ szerint meghatározott közösségi védjegy;

b) valamely tagállamban, illetve Belgium, Luxemburg és Hollandia esetében a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál lajstromozott védjegy;

c) nemzetközi megállapodás alapján valamely tagállamra vagy az Unióra kiterjedő hatállyal lajstromozott védjegy;

3. „formatervezési minta”:

a) a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendeletben ⁽⁵⁾ meghatározott közösségi formatervezési minta;

⁽¹⁾ HL L 152., 2009.6.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 198., 1996.8.8., 30. o.

⁽³⁾ HL L 227., 1994.9.1., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 78., 2009.3.24., 1. o.

⁽⁵⁾ HL L 3., 2002.1.5., 1. o.

- b) valamely tagállamban, illetve Belgium, Luxemburg és Hollandia esetében a Benelux Szellemitulajdon-védelmi Hivatalnál lajstromozott formatervezési minta;
- c) nemzetközi megállapodás alapján valamely tagállamra vagy az Unióra kiterjedő hatállyal lajstromozott formatervezési minta;

4. „földrajzi árujelző”:

- a) mezőgazdasági termékekre és élelmiszerekre vonatkozó, oltalom alatt álló földrajzi jelzés vagy eredetmegjelölés, a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározottak szerint;
- b) a borra vonatkozó eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés, a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendeletben („az egységes közös piacszerkezetről szóló rendelet”) ⁽²⁾ meghatározottak szerint;
- c) az ízesített boralapú italok földrajzi megnevezése, az ízesített bor, ízesített boralapú italok és az ízesített boralapú koktélok meghatározására, megnevezésére és kiszérésére vonatkozó általános szabályok meghatározásáról szóló, 1991. június 10-i 1601/91/EGK tanácsi rendeletben ⁽³⁾ meghatározottak szerint;
- d) a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszéréséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ szerint meghatározott szeszes italokra vonatkozó földrajzi árujelző;
- e) az a)–d) pontban foglaltaktól eltérő termékek földrajzi árujelzői, amennyiben azok a nemzeti vagy az uniós jog alapján kizárólagos szellemi tulajdonjogok;
- f) az Európai Unió és harmadik országok közötti megállapodásokban meghatározott és azokban ekként felsorolt földrajzi árujelzők;

5. „hamisított áruk”:

- a) olyan áruk, amelyek abban a tagállamban, ahol találhatók, valamely védjegyhez fűződő jogot sértő cselekmény által érintettek, és amelyek engedély nélkül olyan megjelöléssel vannak ellátva, amely megegyezik az ugyanolyan típusú áruk tekintetében érvényesen lajstromozott védjeggyel, vagy amely lényeges jellemzőit tekintve nem különböztethető meg az ilyen védjegytől;

- b) olyan áruk, amelyek abban a tagállamban, ahol találhatók, valamely földrajzi árujelzőhöz fűződő jogot sértő cselekmény által érintettek, és amelyek e földrajzi árujelző tekintetében oltalom alatt álló nevet vagy kifejezést viselnek, vagy leírásukban ilyen név vagy kifejezés szerepel;

- c) bármely csomagolás, címke, öntapadós címke, tájékoztató füzet, használati utasítás, garancialevél vagy egyéb hasonló tárgy – abban az esetben is, ha külön mellékelik az áruhoz –, amely védjegyhez vagy földrajzi árujelzőhöz fűződő jogot sértő cselekmény által érintett, és amelyen olyan jelzés, név vagy kifejezés szerepel, amely vagy megegyezik valamely érvényesen lajstromozott védjeggyel vagy oltalom alatt álló földrajzi árujelzővel, vagy lényeges jellemzőit tekintve nem különböztethető meg az ilyen védjegytől vagy földrajzi árujelzőtől; és amelyet ugyanolyan típusú árukra lehet használni, mint amelyekre vonatkozóan az említett védjegyet vagy földrajzi árujelzőt lajstromozták;

6. „kalózáruk”: olyan áruk, amelyek abban a tagállamban, ahol találhatók, szerzői jogot, kapcsolódó jogot vagy formatervezésiminta-oltalomból eredő jogot sértő cselekmény által érintettek, és amelyek a szerzői jog, a kapcsolódó jog vagy a formatervezésiminta-oltalom jogosultjának vagy a gyártó országban a jogosult által felhatalmazott személynek az engedélye nélkül előállított másolatok, vagy ilyen másolatokat tartalmaznak;

7. „feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő áruk”: olyan áruk, amelyek vonatkozásában ésszerű indokok alapján feltételezhető, hogy abban a tagállamban, ahol találhatók, nyilvánvalóan (*prima facie*)

- a) olyan cselekmények által érintettek, amelyek abban a tagállamban szellemi tulajdonjogot sértenek;

- b) olyan eszközök, termékek vagy alkatrészek, amelyek kialakításának, előállításának, vagy átalakításának elsődleges célja bármely olyan technológia, eszköz vagy alkatrész megkerülésének lehetővé tétele vagy megkönnyítése, amely rendes működése során egy mű vonatkozásában megakadályozza vagy korlátozza a szerzői jog vagy kapcsolódó jog jogosultja által nem engedélyezett cselekményeket, és amelyek az adott tagállamban szellemi tulajdonjogot sértő cselekményhez kapcsolódnak;

- c) minden olyan öntőforma vagy minta, amelyet kifejezetten szellemi tulajdonjogot sértő áruk gyártásához terveztek vagy alakítottak át, és amelyek az adott tagállamban szellemi tulajdonjogot sértő cselekményhez kapcsolódnak;

⁽¹⁾ HL L 343., 2012.12.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽³⁾ HL L 149., 1991.6.14., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 39., 2008.2.13., 16. o.

8. „jogosult”: a szellemi tulajdonjog jogosultja;
9. „kérelem”: a vámhatóságok illetékes vámszervéhez intézett, a feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő árukkal kapcsolatos vámhatósági intézkedés megtételére irányuló kérelem;
10. „nemzeti kérelem”: valamely tagállam nemzeti vámhatóságainak az adott tagállamban történő intézkedése céljából benyújtott kérelem;
11. „uniós kérelem”: valamely tagállamban benyújtott kérelem, amelyben az adott tagállam és egy vagy több másik tagállam vámhatóságaitól azt kéri, hogy saját tagállamukban tegyenek intézkedést;
12. „kérelmező”: az a személy vagy szervezet, akinek/amelynek a nevében a kérelmet benyújtják;
13. „a határozat jogosultja”: a kérelemnek helyt adó határozat jogosultja;
14. „az áruk birtokosa”: az a személy, aki a feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő áruk tulajdonosa, illetve az ilyen áruk felett hasonló rendelkezési joggal vagy fizikai ellenőrzéssel bír;
15. „nyilatkozattevő”: a 2913/92/EGK rendelet 4. cikkének 18. pontjában meghatározott nyilatkozattevő;
16. „megsemmisítés”: : az áruk fizikai megsemmisítése, újrahasznosítása vagy kereskedelmi csatornákból való kivonása oly módon, hogy az a határozat jogosultjának ne okozzon kárt;
17. „az Unió vámterülete”: a 2913/92/EGK rendelet 3. cikkében meghatározott közösségi vámterület;
18. „áruk kiadása”: az áruknak 2913/92/EGK rendelet 4. cikkének 20. pontjában meghatározott kiadása;
19. „kiscsomag”: olyan postai küldemény vagy expressz futár-küldemény:
 - a) amely három vagy kevesebb egységből áll,

vagy

- b) amelynek bruttó súlya kevesebb, mint két kilogramm.

Az a) pont alkalmazásában az „egység” a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról szóló, 1987. július 23-i 2658/87/EGK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ I. mellékletével összhangban a Kombinált Nomenklatúra keretében besorolt áru, amennyiben nem csomagolt, illetve a végfelhasználónak történő kiskereskedelmi értékesítésre csomagolt áru.

Ezen fogalommeghatározás alkalmazásában az ugyanazon KN-kód alá tartozó különálló áruk külön egységnek, az egy KN-kód alá besorolt, készletben bemutatott áruk pedig egy egységnek tekintendők;

20. „romlandó áru”: olyan áru, amellyel kapcsolatban a vámhatóság úgy véli, hogy a kiadás felfüggesztése vagy a visszatartás napjától számított legfeljebb 20 napon át történő tárolása esetén megromlik;
21. „kizárólagos felhasználási/hasznosítási engedély”: olyan (általános vagy korlátozott) engedély, amely feljogosítja az engedély jogosultját arra, hogy az adott szellemi tulajdonjognak a licencia által engedélyezett módon történő használatából minden más személyt kizárjon, beleértve az engedélyezőt is.

II. FEJEZET

A KÉRELEM

1. SZAKASZ

A kérelem benyújtása

3. cikk

Jogosultság kérelem benyújtására

A következő személyeknek és szervezeteknek, ha abban a tagállamban, amelynek – vagy azokban a tagállamokban, amelyeknek – vámhatóságait intézkedés megtételére kéri, jogosultak eljárást indítani szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt, jogában áll benyújtani:

1. nemzeti vagy uniós kérelmet:

a) a jogosultak;

b) a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ 4. cikke (1) bekezdésének c) pontjában említett, szellemi tulajdonjogok jogosultjait képviselő közös jogkezelő szervezetek;

c) a 2004/48/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének d) pontjában említett szakmai szervezetek;

⁽¹⁾ HL L 256., 1987.9.7., 1. o.

⁽²⁾ HL L 157., 2004.4.30., 45. o.

d) az 1151/2012/EU rendelet 3. cikkének 2. pontja és 49. cikkének (1) bekezdése szerinti csoportok, az 1234/2007/EK rendelet 118e. cikke szerinti termelői csoportok vagy a földrajzi árujelzőkre vonatkozó uniós jogban – különösen az 1601/91/EGK és a 110/2008/EK rendeletben – meghatározott hasonló termelői csoportok, amelyek valamely földrajzi árujelzővel ellátott termékek termelőit képviselik, illetve ezen csoportok képviselői; valamely földrajzi árujelző használatára jogosult gazdasági szereplők; valamint az ilyen földrajzi árujelző tekintetében hatáskörrel rendelkező ellenőrző testületek vagy hatóságok;

2. nemzeti kérelmet:

a) a szellemi tulajdonjogok használatára feljogosított személyek vagy szervezetek, akiket/amelyeket a jogosult hivatalosan felhatalmazott, hogy szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt eljárást indítsanak;

b) a földrajzi árujelzőkre vonatkozó tagállami szabályozásban meghatározott termelői csoportok, amelyek valamely földrajzi árujelzővel ellátott termékek termelőit képviselik, illetve ezen csoportok képviselői és valamely földrajzi árujelző használatára jogosult gazdasági szereplők, valamint az ilyen földrajzi árujelzők tekintetében illetékes ellenőrző testületek vagy hatóságok;

3. uniós kérelmet: kettő vagy több tagállam teljes területére kiterjedő kizárólagos felhasználási/hasznosítási engedély jogosultja, akit e tagállamokban a jogosult hivatalosan felhatalmazott, hogy szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt eljárást indítson.

4. cikk

Az uniós kérelmek hatálya alá tartozó szellemi tulajdonjogok

Uniós kérelmet kizárólag uniós jogon alapuló, az Unió egész területére kiterjedő hatállyal bíró szellemi tulajdonjogok tekintetében lehet benyújtani.

5. cikk

A kérelem benyújtása

(1) Valamennyi tagállam kijelöli a kérelmek átvételére és feldolgozására illetékes vámszervet (a továbbiakban: az illetékes vámszerv). A tagállamok erről tájékoztatják a Bizottságot, a Bizottság pedig közzéteszi a tagállamok által kijelölt illetékes vámszervek listáját.

(2) A kérelmet az illetékes vámszervhez kell benyújtani. A kérelmet a 6. cikkben említett formanyomtatványon kell előterjeszteni, és annak az előírt adatokat kell tartalmaznia.

(3) A vámhatóságok által az áruk kiadásának felfüggesztése vagy visszatartása tárgyában a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban küldött értesítést követően benyújtott kérelemnek a következőknek is meg kell felelnie:

a) a kérelmet az illetékes vámszervhez az áruk kiadásának felfüggesztése vagy azok visszatartása tárgyában küldött értesítést követő négy munkanapon belül be kell nyújtani;

b) nemzeti kérelemnek kell lennie;

c) a kérelemnek tartalmaznia kell a 6. cikk (3) bekezdésében említett adatokat. A kérelmező ugyanakkor eltekinthet az említett bekezdés g), h) vagy i) pontjaiban említett információ feltüntetésétől.

(4) A 3. cikk 3. pontjában említett eset kivételével tagállamként kizárólag egyetlen nemzeti kérelmet és egyetlen uniós kérelmet lehet benyújtani az adott tagállamban oltalom alatt álló szellemi tulajdonjog tekintetében. A 3. cikk 3. pontjában említett körülmények fennállása esetén egynél több uniós kérelem benyújtása lehetséges.

(5) Amennyiben egy uniós kérelemnek olyan tagállamban adnak helyet, amelyet érintett egy olyan korábbi uniós kérelem, amelyet ugyanazon kérelmező ugyanazon szellemi tulajdonjog tekintetében nyújtott be, és e korábbi kérelemnek helyet adtak, a tagállam vámhatóságai az elsőként jóváhagyott uniós kérelem alapján kötelesek eljárni. Ennek megfelelően értesíteniük kell azon tagállam illetékes vámszervét, amelyben bármely későbbi uniós kérelemnek helyet adtak, és ezen illetékes vámszerv módosítja vagy visszavonja a későbbi uniós kérelemnek helyet adó határozatot.

(6) Amennyiben rendelkezésre áll számítógépes rendszer a kérelmek átvételére és feldolgozására, akkor a kérelmeket és a hozzájuk csatolt függelékeket elektronikus adatfeldolgozó technikát használva kell benyújtani. A tagállamok és a Bizottság a papírmentes vám- és kereskedelmi környezetről szóló, 2008. január 15-i 70/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat⁽¹⁾ 8. cikkének (2) bekezdésében említett többéves stratégiai tervvel összhangban kialakítja, fenntartja és üzemelteti ezeket a rendszereket.

6. cikk

A kérelem formanyomtatványa

(1) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok formájában kidolgozza a kérelem formanyomtatványát. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

⁽¹⁾ HL L 23., 2008.1.26., 21. o.

(2) A kérelem formanyomtatványának tartalmaznia kell azokat az adatokat, amelyeket a 45/2001/EK rendelet és a 95/46/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályok értelmében az érintett számára meg kell adni.

(3) A Bizottság feladata annak biztosítása, hogy a formanyomtatványon a kérelmezőtől az alábbi adatok feltüntetését kérjék:

- a) a kérelmező adatai;
- b) a kérelmező 3. cikk szerinti jogállása;
- c) azon iratok, amelyek alapján az illetékes vámszerv meggyőződhet arról, hogy a kérelmező jogosult a kérelem benyújtására;
- d) amennyiben a kérelmező képviselő útján nyújt be kérelmet, a képviselő személy adatai és képviselési jogának igazolása, a kérelem benyújtásának helye szerinti tagállam jogszabályaival összhangban;
- e) az érvényesíteni kívánt szellemi tulajdonjog(ok);
- f) uniós kérelem esetén azok a tagállamok, ahol vámhatósági intézkedést kérnek;
- g) az eredeti áruk pontos leírása és műszaki adatai, beleértve az olyan jelöléseket, mint például a vonalkód, valamint adott esetben képeket;
- h) mindazon információk, amelyek alapján a vámhatóságok képesek könnyen felismerni a szóban forgó árukat;
- i) bármely olyan információ, amely felhasználható a vámhatóságok által az érintett szellemi tulajdonjog(ok) megsértése kockázatának elemzése és értékelése során, mint például a felfogósított forgalmazók;
- j) az, hogy az e bekezdés g), h) és i) pontja alapján szolgáltatott információ a 31. cikk (5) bekezdésével összhangban korlátozott hozzáférésűnek minősítendő-e;
- k) a kérelmező által kijelölt jogi és technikai ügyekben illetékes képviselő adatai;
- l) a kérelmező arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy az illetékes vámszervet a 15. cikkben meghatározott bármely helyzetről értesíti;

m) a kérelmező arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy továbbít és naprakésszé tesz bármely olyan információt, amely felhasználható a vámhatóságok által az érintett szellemi tulajdonjog(ok) megsértése kockázatának elemzése és értékelése során;

n) a kérelmező arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy a 28. cikkben meghatározott feltételekkel felelősséget vállal;

o) a kérelmező arra vonatkozó kötelezettségvállalása, hogy a 29. cikkben meghatározott feltételekkel vállalja az említett cikkben meghatározott költségek megtérítését;

p) a kérelmező hozzájárulása ahhoz, hogy az általa szolgáltatott adatokat a Bizottság és a tagállamok kezelhetik;

q) az, hogy a kérelmező kéri-e a 26. cikkben említett eljárás alkalmazását, és – amennyiben a vámhatóságok ezt kérik – vállalja-e az áruk ezen eljárás szerinti megsemmisítésével járó költségek fedezését.

2. SZAKASZ

A kérelem elbírálása

7. cikk

A hiányos kérelem feldolgozása

(1) Amennyiben a kérelem átvételekor az illetékes vámszerv megítélése szerint a kérelem nem tartalmazza a 6. cikk (3) bekezdésében előírt összes információt, az illetékes vámszerv felhívja a kérelmezőt arra, hogy a felhívásról szóló értesítéstől számított tíz munkanapon belül pótolja a hiányzó információkat.

Ilyen esetekben a 9. cikk (1) bekezdésében említett határidőt a szükséges információk beérkezéséig fel kell függeszteni.

(2) Amennyiben a kérelmező az (1) bekezdés első albekezdésében említett határidőn belül nem pótolja a hiányzó információkat, az illetékes vámszerv elutasítja a kérelmet.

8. cikk

Díjak

A kérelmezőnek nem kell díjat fizetnie a kérelem feldolgozása tárgyában felmerült közigazgatási költségek fedezésére.

9. cikk

A kérelemnek helyt adó vagy azt elutasító határozat közlése

(1) Az illetékes vámszerv a kérelem átvételét követő harminc munkanapon belül értesíti a kérelmezőt a kérelemnek helyt adó vagy azt elutasító határozatáról. Elutasítás esetén az illetékes vámszerv megindokolja a döntését, és tájékoztatást nyújt a jogorvoslati eljárással kapcsolatban.

(2) Amennyiben a kérelmezőt a kérelem benyújtása előtt értesítették arról, hogy a vámhatóság felfüggesztette az áruk kiadását vagy azokat visszatartotta, az illetékes vám szerv a kérelem átvételét követő két munkanapon belül értesíti a kérelmezőt a kérelemnek helyt adó vagy azt elutasító határozatáról.

10. cikk

A kérelmek tárgyában hozott határozatok

(1) A nemzeti kérelemnek helyt adó és az ilyen határozatokat visszavonó vagy módosító határozatok a meghozataluk napját követő napon lépnek hatályba abban a tagállamban, ahol a nemzeti kérelmet benyújtották.

A vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő meghosszabbításáról szóló határozatok a meghosszabbítandó határidő lejártát követő napon lépnek hatályba abban a tagállamban, ahol a nemzeti kérelmet benyújtották.

(2) Az uniós kérelemnek helyt adó határozat, valamint az ilyen határozatot visszavonó vagy módosító határozatok az alábbiak szerint lépnek hatályba:

- a) abban a tagállamban, ahol a kérelmet benyújtották, a meghozataluk napját követő napon;
- b) minden más tagállamban, ahol a vámhatóságok intézkedését kérelmezik, a vámhatóságoknak a 14. cikk (2) bekezdésével összhangban történő értesítése napját követő napon, feltéve, hogy a határozat jogosultja teljesítette a fordítási költségekkel kapcsolatban a 29. cikk (3) bekezdése szerinti kötelezettségeit.

A vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő meghosszabbításáról szóló határozatok a meghosszabbítandó határidő lejártát követő napon lépnek hatályba abban a tagállamban, ahol az uniós kérelmet benyújtották, és a többi olyan tagállamban is, ahol a vámhatóságok intézkedését kérték.

11. cikk

A vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő

(1) A kérelemnek helyt adó határozat esetén az illetékes vám szerv megállapítja a határidőt, amelyen belül a vámhatóságoknak intézkedniük kell.

Ez a határidő a kérelemnek helyt adó határozat 10. cikk szerinti hatálybalépése napján kezdődik, és nem haladhatja meg a határozat meghozatalát követő naptól számított egy évet.

(2) Amennyiben a kérelem, amelyet az áruk kiadásának felfüggesztése vagy azok visszatartása tárgyában a vámhatóságok által a 18. cikk (3) bekezdésével összhangban küldött értesítést követően nyújtottak be, nem tartalmazza a 6. cikk (3) bekezdésének g), h) vagy i) pontjában említett információkat, a kérelemnek csak az adott áruk kiadásának felfüggesztése vagy azok

visszatartása tekintetében lehet helyt adni, kivéve, ha az említett információkat az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról szóló értesítést követő tíz munkanapon belül megküldik.

(3) Amennyiben valamely szellemi tulajdonjog hatálya megszűnik, vagy ha a kérelmező valamely más okból már nem jogosult a kérelem benyújtására, a vámhatóságok nem tesznek intézkedést. A kérelemnek helyt adó határozatot az azt meghozó illetékes vám szerv visszavonja vagy megfelelően módosítja.

12. cikk

A vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő meghosszabbítása

(1) A vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő lejártakor az eredeti határozatot meghozó illetékes vám szerv a határozat jogosultjának kérésére meghosszabbíthatja e határidőt, amennyiben a határozat jogosultja előzetesen megfizeti a vámhatóságokkal szemben e rendelet alapján fennálló minden tartozását.

(2) Amennyiben a vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő meghosszabbítására irányuló kérelmet a meghosszabbítandó határidő lejártát kevesebb, mint harminc munkanappal megelőzően nyújtják be, az illetékes vám szerv elutasíthatja a kérelmet.

(3) Az illetékes vám szerv a határidő meghosszabbításáról szóló határozatát az (1) bekezdésben említett kérelem átvételét követő harminc munkanapon belül közli a határozat jogosultjával. Az illetékes vám szerv megállapítja a határidőt, amelyen belül a vámhatóságoknak intézkedniük kell.

(4) A vámhatóságok általi intézkedésre megállapított, meghosszabbított határidő az eredeti határidő lejártát követő napon kezdődik, és nem haladhatja meg az egy évet.

(5) Amennyiben valamely szellemi tulajdonjog hatálya megszűnik, vagy ha a kérelmező más okból már nem jogosult a kérelem benyújtására, a vámhatóságok nem tesznek intézkedést. A határidőt meghosszabbító határozatot az azt meghozó illetékes vám szerv visszavonja vagy megfelelően módosítja.

(6) A határozat jogosultjának nem kell díjat fizetnie a határidő-hosszabbítási kérelem feldolgozásával kapcsolatban felmerült közigazgatási költségek fedezésére.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok formájában kidolgozza a határidő-hosszabbítás kérelmezésére szolgáló formanyomtatványt. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadó bizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

13. cikk

A határozat módosítása a szellemi tulajdonjogok tekintetében

A kérelemnek helyt adó határozatot meghozó illetékes vámszerv a határozat jogosultjának kérésére módosíthatja a határozat hatálya alá tartozó szellemi tulajdonjogok körét.

A határozat hatályának újabb szellemi tulajdonjogra történő kiterjesztése esetén a kérelemnek tartalmaznia kell a 6. cikk (3) bekezdésének c), e), g), h) és i) pontjában említett adatokat.

Uniói kérelemnek helyt adó határozat esetében a határozat hatálya alá tartozó szellemi tulajdonjogok köre kizárólag a 4. cikkben szereplő szellemi tulajdonjogokkal bővíthető.

14. cikk

Az illetékes vámszerv értesítési kötelezettségei

(1) A nemzeti kérelemmel megkeresett illetékes vámszerv a következő határozatokat a meghozatalukat követően haladéktalanul továbbítja a tagállama vámhivatalai részére:

- a) kérelemnek helyt adó határozatok;
- b) kérelemnek helyt adó határozatok visszavonásáról szóló határozatok;
- c) kérelemnek helyt adó határozatok módosításáról szóló határozatok;
- d) a vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő meghosszabbításáról szóló határozatok.

(2) Az uniós kérelemmel megkeresett illetékes vámszerv a következő határozatokat a meghozatalukat követően haladéktalanul továbbítja az uniós kérelemben megjelölt tagállam vagy tagállamok illetékes vámszervei részére:

- a) kérelemnek helyt adó határozatok;
- b) kérelemnek helyt adó határozatok visszavonásáról szóló határozatok;
- c) kérelemnek helyt adó határozatok módosításáról szóló határozatok;
- d) a vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő meghosszabbításáról szóló határozatok.

Az uniós kérelemben megjelölt tagállam vagy tagállamok illetékes vámszerve a határozatok kézhezvételét követően azokat haladéktalanul továbbítja a vámhivatalainak.

(3) Az uniós kérelemben megjelölt tagállam vagy tagállamok illetékes vámszerve megkeresheti a kérelemnek helyt adó határozatot meghozó illetékes vámszervet, hogy bocsásson a rendelkezésre olyan további információkat, amelyeket az elsőként említett vámszerv a határozat végrehajtásához szükségesnek tart.

(4) Az illetékes vámszerv a vámhatóságok intézkedéseit felfüggesztő, a 16. cikk (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése szerinti határozatát annak meghozatalát követően haladéktalanul továbbítja tagállama vámhivatalai részére.

15. cikk

A határozat jogosultjának értesítési kötelezettségei

A határozat jogosultja haladéktalanul értesíti a kérelemnek helyt adó illetékes vámszervet a következők bármelyikéről:

- a) a kérelmében szereplő valamely szellemi tulajdonjog hatálya megszűnik;
- b) a határozat jogosultja valamely más okból már nem jogosult a kérelem benyújtására;
- c) a 6. cikk (3) bekezdésében említett adatok módosítása.

16. cikk

A határozat jogosultját terhelő kötelezettségek elmulasztása

(1) Ha a határozat jogosultja a vámhatóság által szolgáltatott információt a 21. cikkben megjelöltől eltérő célokra használja fel, annak a tagállamnak az illetékes vámszerve, amelyben az információ szolgáltatása vagy az információval való visszaélés történt:

- a) visszavonhatja az általa meghozott, a határozat jogosultja nemzeti kérelmének helyt adó határozatokat és elutasíthatja a vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő meghosszabbítása iránti kérelmet;
- b) az illetékességi területén felfüggesztheti minden, a határozat jogosultja uniós kérelmének helyt adó határozat végrehajtását a vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő alatt.

(2) Az illetékes vámszerv a vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidő lejártáig felfüggesztheti a vámhatóságok intézkedéseit, amennyiben a határozat jogosultja:

- a) nem teljesíti a 15. cikk szerinti értesítési kötelezettséget;

- b) nem teljesíti a minták visszaszolgáltatásával kapcsolatban a 19. cikk (3) bekezdésében foglalt előírásokat;
- c) nem teljesíti a költségek és a fordítás tekintetében a 29. cikk (1) és (3) bekezdésében előírt kötelezettségeit;
- d) alapos ok nélkül nem indít eljárást a 23. cikk (3) bekezdése vagy a 26. cikk (9) bekezdése szerint.

Uniók kérelem esetében a vámhatósági intézkedések felfüggesztéséről szóló határozatnak csak abban a tagállamban van hatálya, ahol a határozatot meghozták.

III. FEJEZET

A VÁMHA TÓ S Á G I I N T É Z K E D É S E K

1. SZAKASZ

A feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő áruk kiadásának felfüggesztése vagy ezen áruk visszatartása

17. cikk

Az áruk kiadásának felfüggesztése vagy azok visszatartása a kérelemnek helyt adó határozat elfogadását követően

(1) Amennyiben a vámhatóságok vámhatósági intézkedés iránti kérelemnek helyt adó határozat hatálya alá tartozó, szellemi tulajdonjogot feltehetően sértő árukat azonosítanak, az áruk kiadását felfüggesztik, vagy visszatartják azokat.

(2) Az áruk kiadásának felfüggesztését vagy visszatartását megelőzően a vámhatóságok a határozat jogosultjától bármilyen érdemi tájékoztatást kérhetnek az árukkal kapcsolatban. A vámhatóságok továbbá tájékoztathatják a határozat jogosultját az érintett áruk tényleges vagy becsült mennyiségéről, azok tényleges vagy feltehető jellegéről, és az eset körülményeihez képest képeket is közölhetnek róluk.

(3) A vámhatóságok az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról a felfüggesztést vagy visszatartást követő egy munkanapon belül értesítik a nyilatkozattevőt vagy az áruk birtokosát.

Amennyiben a vámhatóságok úgy határoznak, hogy értesítik az áruk birtokosát és két vagy több személy minősül az áruk birtokosának, a vámhatóságok nem kötelesek egynél több személyt értesíteni.

A vámhatóságok a felfüggesztésről vagy a visszatartásról szóló határozat jogosultját a felfüggesztésről vagy a visszatartásról a nyilatkozattevő, illetve az áruk birtokosa értesítésének napján, vagy közvetlenül azt követően értesítik.

Az értesítésnek tartalmaznia kell a 23. cikkben meghatározott eljárással kapcsolatos tájékoztatást.

(4) A vámhatóságok tájékoztatják a határozat jogosultját, valamint a nyilatkozattevőt vagy az áruk birtokosát azon áruk tényleges vagy becsült mennyiségéről és tényleges vagy feltehető jellegéről – az eset körülményeihez képest azokról képeket is küldve, ha rendelkezésre állnak –, amelyeknek a kiadását felfüggesztették, illetve amelyeket visszatartanak. A vámhatóságok kérelemre tájékoztatják a határozat jogosultját az áruk címzettjének, feladójának, a nyilatkozattevőnek vagy az áruk birtokosának a nevről és címéről, valamint a vámjárásról és azon áruk származási helyéről, eredetéről és rendeltetési helyéről is, amelyek kiadását felfüggesztették, illetve amelyeket visszatartanak, amennyiben ezen adatok a rendelkezésükre állnak.

18. cikk

Az áruk kiadásának felfüggesztése vagy azok visszatartása a kérelemnek helyt adó határozatot megelőzően

(1) Amennyiben a vámhatóságok olyan, feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő árukat azonosítanak, amelyek nem tartoznak egy kérelemnek helyt adó határozat hatálya alá, ezen áruk kiadását felfüggeszthetik vagy visszatartathatják azokat, a romlandó áruk esetét kivéve.

(2) A feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő áruk kiadásának felfüggesztését vagy azok visszatartását megelőzően a vámhatóságok – anélkül, hogy az áruk tényleges vagy becsült mennyiségére, tényleges vagy feltehető jellegére vonatkozó információkon, és az eset körülményeihez képest az azokat ábrázoló képeken kívül további információkat is felfednének – a lényeges információk közlésére hívhatnak fel bármely olyan személyt vagy szervezetet, aki/amely a szellemi tulajdonjog feltételezett megsértése miatt kérelem benyújtására lehet jogosult.

(3) A vámhatóságok az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról a felfüggesztést vagy visszatartást követő egy munkanapon belül értesítik a nyilatkozattevőt vagy az áruk birtokosát.

Amennyiben a vámhatóságok úgy határoznak, hogy értesítik az áruk birtokosát és két vagy több személy minősül az áruk birtokosának, a vámhatóságok nem kötelesek közülük egynél több személyt értesíteni.

A vámhatóságok az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról azon személyeket vagy szervezeteket, akik/amelyek a szellemi tulajdonjog feltételezett megsértése kapcsán kérelem benyújtására jogosultak, a nyilatkozattevő, illetve az áruk birtokosa értesítésének napján, vagy közvetlenül azt követően értesítik.

A vámhatóságok konzultálhatnak az illetékes hatóságokkal a kérelem benyújtására jogosult személy(ek) és szervezetek azonosítása céljából.

Az értesítésnek tartalmaznia kell a 23. cikkben meghatározott eljárással kapcsolatos tájékoztatást.

(4) A vámhatóságok a következő esetekben a teljes vámkezelés elvégzését követően haladéktalanul biztosítják az áruk kiadását vagy megszüntetik azok visszatartását:

- a) az áruk kiadásának felfüggesztését vagy azok visszatartását követő egy munkanapon belül nem találják a szellemi tulajdon jog feltételezett megsértése miatt kérelem benyújtására jogosult személyt vagy szervezetet;
- b) ha nem nyújtottak be az 5. cikk (3) bekezdése szerinti kérelmet, vagy azt a vámhatóság elutasították.

(5) Amennyiben a kérelemnek helyt adnak, a vámhatóságok kérelemre tájékoztatják a határozat jogosultját az áruk címzettjének, feladójának, a nyilatkozattevőnek vagy az áruk birtokosának a nevről és címéről is, valamint a vámeljárásról és azon áruk származási helyéről, eredetéről és rendeltetési helyéről, amelyek kiadását felfüggesztették, illetve amelyeket visszatartanak, ha ezen adatok rendelkezésükre állnak.

19. cikk

Ellenőrzés és mintavétel azon áruk tekintetében, amelyeknek a kiadását felfüggesztették, vagy amelyeket visszatartanak

(1) A vámhatóságok lehetőséget biztosítanak a határozat jogosultjának, valamint a nyilatkozattevőnek vagy az áruk birtokosának azon áruk megtekintésére, amelyeknek a kiadását felfüggesztették, vagy amelyeket visszatartanak.

(2) A vámhatóságok reprezentatív mintákat vehetnek az árukból. A jogosult kérelmére és kizárólag elemzés és a hamisított vagy kalózárukkal kapcsolatos további eljárás elősegítése céljából a vámhatóságok e mintákat a határozat jogosultjának átadhatják vagy részére elküldhetik. Ezeknek a mintáknak az elemzése a határozat jogosultjának kizárólagos felelőssége mellett történik.

(3) A határozat jogosultja a (2) bekezdésben említett mintákat az elemzést követően, de legkésőbb az áruk kiadását vagy a visszatartás megszüntetését megelőzően köteles visszaszolgáltatni a vámhatóságoknak, kivéve, ha ezt a körülmények nem teszik lehetővé.

20. cikk

A tárolás feltételei

Az áruk kiadásának felfüggesztése vagy az áruk visszatartásának időtartama alatti tárolás feltételeit a vámhatóságok határozzák meg.

21. cikk

Bizonyos információk megengedett felhasználása a határozat jogosultja által

Ha a határozat jogosultja megkapta a 17. cikk (4) bekezdésében, a 18. cikk (5) bekezdésében, a 19. cikkben, illetve a 26. cikk (8) bekezdésében említett információkat, azokat csak a következő célokból hozhatja nyilvánosságra vagy használhatja fel:

- a) eljárás indítása annak megállapítása iránt, hogy megvalósult-e a szellemi tulajdon jog megsértése, illetve az információk ilyen eljárásokban való felhasználása;
- b) szellemi tulajdon jog megsértésével kapcsolatban az áruk fellelésének helye szerinti tagállam hatóságai által folytatott büntügyi nyomozás esetén;
- c) büntetőeljárás indítása, illetve ilyen eljárás során;
- d) kártérítés követelése a jogsértés elkövetőjétől vagy más személytől;
- e) megállapodás a nyilatkozattevővel vagy az áruk birtokosával arról, hogy az áruk a 23. cikk (1) bekezdése szerint megsemmisítendőek;
- f) megállapodás a nyilatkozattevővel vagy az áruk birtokosával a 24. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett biztosíték összegéről.

22. cikk

Vámhatóságok közötti információ- és adatcsere

(1) Az Unióban hatályos adatvédelmi rendelkezések sérelme nélkül és a szellemi tulajdon jogot sértő áruk nemzetközi kereskedelmének megakadályozása érdekében a Bizottság és a tagállami vámhatóságok a (3) bekezdésben említett gyakorlati szabályoknak megfelelően megoszthatnak bizonyos rendelkezésükre álló adatokat és információkat harmadik országok megfelelő hatóságaival.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatok és információk cseréjének célja a szellemi tulajdon jogot sértő áruk szállítmányaival szembeni gyors és hatékony fellépés biztosítása. Ezen adatok és információk vonatkozhatnak visszatartásokra, trendekre és általános kockázatokra, többek között olyan árukkal kapcsolatban, amelyek az Unió területén áthaladnak, és származási vagy rendeltetési helyük az érintett harmadik országok területén van. Ezen adatok és információk körébe tartozhat az eset körülményeitől függően különösen:

- a) az áruk jellege és mennyisége;
- b) a feltehetően megsértett szellemi tulajdon jog;

- c) az áruk származási helye, eredete és rendeltetési helye;
- d) a szállítóeszközök mozgására vonatkozó információk, különösen:
- i. a hajó neve vagy a szállítóeszköz nyilvántartási száma;
 - ii. a fuvarlevél vagy egyéb fuvarozási okmány hivatkozási száma;
 - iii. a konténerek száma;
 - iv. a rakomány súlya;
 - v. az áruk leírása és/vagy kódja;
 - vi. a foglалás száma;
 - vii. a vámzár száma;
 - viii. az első berakodási hely;
 - ix. a végső kirakodási hely;
 - x. az átrakodás helyei;
 - xi. a végső kirakodási helyre érkezés várható időpontja;
- e) a konténerek mozgására vonatkozó információk, különösen:
- i. a konténer száma;
 - ii. a konténer rakodási állapota;
 - iii. a mozgás napja;
 - iv. a mozgás típusa (megrakva, üres, átrakodva, beérkezett, kiment stb.);
 - v. a hajó neve vagy a szállítóeszköz nyilvántartási száma;
 - vi. a hajóút/út száma;
 - vii. hely;
 - viii. fuvarlevél vagy más fuvarozási okmány.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatok és információk cseréjéhez szükséges gyakorlati szabályok elemeit. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

2. SZAKASZ

Az áruk megsemmisítése, eljárás indítása és az áruk előzetes kiadása

23. cikk

Az áruk megsemmisítése és eljárás indítása

(1) A feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő áruk vámellenőrzés mellett megsemmisíthetők annak megállapítása nélkül, hogy megvalósult-e valamely szellemi tulajdonjog megsértése azon tagállam joga szerint, ahol az árukat fellelték, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a határozat jogosultja az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról szóló értesítéstől számított tíz munkanapon belül – romlandó áruk esetében három munkanapon belül – írásban megerősítette a vámhatóságoknak azt, hogy álláspontja szerint megvalósult az érintett szellemi tulajdonjog megsértése;
- b) a határozat jogosultja az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról szóló értesítéstől számított tíz munkanapon belül – romlandó áruk esetében három munkanapon belül – írásban megerősítette a vámhatóságoknak azt, hogy hozzájárul az áruk megsemmisítéséhez;
- c) a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról szóló értesítéstől számított tíz munkanapon belül – romlandó áruk esetében három munkanapon belül – írásban megerősítette a vámhatóságoknak azt, hogy hozzájárul az áruk megsemmisítéséhez. Amennyiben a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa e határidőn belül nem járul hozzá az áruk megsemmisítéséhez, és azzal szemben nem emel kifogást a vámhatóságnál, a vámhatóság úgy tekintheti, hogy a nyilatkozattevő, illetve az áruk birtokosa hozzájárult az áruk megsemmisítéséhez.

A vámhatóságok a teljes vámkezelés elvégzését követően haldéktalanul biztosítják az áruk kiadását vagy megszüntetik azok visszatartását, ha az első albekezdés a) és a b) pontjában említett határidőn belül nem kapták meg a határozat jogosultjának arra vonatkozó írásbeli nyilatkozatát, hogy egyrészt álláspontja szerint megvalósult az érintett szellemi tulajdonjog megsértése, másrészt hozzájárul az áruk megsemmisítéséhez, kivéve, ha e vámhatóságokat megfelelő módon tájékoztatták arról, hogy eljárás indult a szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt.

(2) Az áruk megsemmisítését a határozat jogosultjának felelősségére, vámellenőrzés mellett kell elvégezni, amennyiben az áruk megsemmisítésének helye szerinti tagállam joga másként nem rendelkezik. A megsemmisítést megelőzően az illetékes vámhatóságok mintát vehetnek az árukból. A megsemmisítést megelőzően vett minták oktatási célra felhasználhatók.

(3) Amennyiben a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa nem járult hozzá írásban a megsemmisítéshez, és a vámhatóságok sem tekintették úgy az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontja alapján, hogy a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa az ott meghatározott határidőn belül hozzájárult a megsemmisítéshez, a vámhatóságok haladéktalanul értesítik erről a határozat jogosultját. A határozat jogosultja az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról szóló értesítéstől számított tíz munkanapon belül – romlandó áruk esetében három munkanapon belül – eljárást indít az érintett szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt.

(4) A romlandó áruk esetét kivéve, a vámhatóságok a (3) bekezdésben említett határidőt a határozat jogosultjának megfelelően megindokolt kérelmére legfeljebb tíz munkanappal meghosszabbíthatják.

(5) A vámhatóságok a teljes vámkezelés elvégzését követően haladéktalanul biztosítják az áruk kiadását vagy megszüntetik azok visszatartását, ha a (3) és (4) bekezdésben említett határidőn belül nem kaptak megfelelő értesítést a (3) bekezdéssel összhangban arra vonatkozóan, hogy eljárás indult az érintett szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt.

24. cikk

Az áruk előzetes kiadása

(1) Ha a vámhatóságokat értesítették arról, hogy eljárás indult formatervezésiminta-oltalom, szabadalom, használatiminta-oltalom, félvezető termék topográfiájának oltalma vagy növényfajta-oltalom alapján fennálló jog megsértésének megállapítása iránt, a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa kérheti a vámhatóságoktól az eljárás befejezését megelőzően az áruk kiadását vagy visszatartásuk megszüntetését.

(2) A vámhatóság csak akkor adja ki az árukat vagy szünteti meg azok visszatartását, ha valamennyi alábbi feltétel teljesül:

- a) a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa olyan biztosítékot adott, amely elegendő mértékű a határozat jogosultja érdekeinek védelmére;
- b) a szellemi tulajdonjog megsértése tényének megállapítására illetékes hatóság nem alkalmazott ideiglenes intézkedéseket;
- c) elvégezték a teljes vámkezelést.

(3) A (2) bekezdés a) pontjában említett biztosíték adása nem érinti a határozat jogosultja által támasztható egyéb igényeket.

25. cikk

A megsemmisítendő áruk

(1) A 23. vagy 26. cikk alapján megsemmisítendő áruk:

- a) nem bocsáthatók szabad forgalomba, kivéve, ha a vámhatóságok a határozat jogosultjának egyetértésével úgy döntenek, hogy erre az áruk újrahasznosítása vagy kereskedelmi csatornákból való kivonása érdekében szükség van, többek között figyelemfelkeltési, oktatási és képzési célból. Az áruk szabad forgalomba bocsátásának feltételeit a vámhatóságok határozzák meg;
- b) nem vihetők ki az Unió vámterületéről;
- c) nem exportálhatók;
- d) nem vihetők ki újrakivitel keretében;
- e) nem vonhatók felfüggesztő eljárás alá;
- f) nem léptethetők be vámszabad területre és nem tárolhatók be vámszabad raktárba.

(2) A vámhatóságok engedélyezhetik, hogy az (1) bekezdésben említett árukat az Unió vámterületén belül található különböző helyek között, vámfelügyelet alatt szállítsák abból a célból, hogy vámellenőrzés mellett megsemmisítsék őket.

26. cikk

A kiscsomagokra vonatkozó megsemmisítési eljárás

(1) E cikk rendelkezéseit az alábbi feltételeknek megfelelő árukra kell alkalmazni:

- a) feltehetően hamisított vagy kalózáruk;
- b) nem romlandó áruk;
- c) kérelemnek helyt adó határozat hatálya alatt álló áruk;
- d) a határozat jogosultja kérelmében kérte az e cikkben meghatározott eljárás alkalmazását;
- e) kiscsomagokban szállított áruk.

(2) Az e cikkben előírt eljárás alkalmazása esetén a 17. cikk (3) és (4) bekezdése és a 19. cikk (2) és (3) bekezdése nem alkalmazható.

(3) A vámhatóságok az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról a felfüggesztést vagy visszatartást követő egy munkanapon belül értesítik a nyilatkozattevőt vagy az áruk birtokosát. Az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról szóló értesítésnek tartalmaznia kell az alábbi információkat:

- a) a vámhatóságnak szándékában áll-e az árukat megsemmisíteni;
- b) a nyilatkozattevőnek vagy az áruk birtokosának a (4), (5) és (6) bekezdés szerinti jogai.

(4) A nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa számára lehetővé kell tenni, hogy az álláspontját az áruk kiadásának felfüggesztésére vagy azok visszatartására vonatkozó értesítéstől számított tíz munkanapon belül kifejthesse.

(5) Az érintett áruk megsemmisíthetők, ha a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa az áruk kiadásának felfüggesztésére vagy azok visszatartására vonatkozó értesítést követő tíz munkanapon belül megerősíti a vámhatóságoknak azt, hogy hozzájárul az áruk megsemmisítéséhez.

(6) Amennyiben a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem erősítette meg a megsemmisítéshez való hozzájárulását, és nem is emelt kifogást a megsemmisítéssel szemben a vámhatóságoknál, a vámhatóságok úgy tekinthetik, hogy a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa megerősítette a megsemmisítéshez történő hozzájárulását.

(7) A megsemmisítésnek vámenőrzés mellett kell történnie. A vámhatóságok kérelemre tájékoztatják a határozat jogosultját az eset körülményeitől függően a megsemmisített áruk tényleges vagy becsült mennyiségéről és jellegéről.

(8) Amennyiben a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa nem erősítette meg a megsemmisítéshez történő hozzájárulását, és a vámhatóságok sem tekintették úgy a (6) bekezdés szerint, hogy a nyilatkozattevő vagy az áruk birtokosa hozzájárult a megsemmisítéshez, a vámhatóságok haladéktalanul értesítik erről a határozat jogosultját, tájékoztatást nyújtva az áruk mennyiségéről és jellegéről, az eset körülményeihez képest képeket is mellékelve. A vámhatóságok kérelemre tájékoztatják a határozat jogosultját az áruk címettségének, feladójának, a nyilatkozattevőnek vagy az áruk birtokosának a nevről és címéről is, ha ezen adatok rendelkezésükre állnak, valamint a vámeljárásról és azon áruk származási helyéről, eredetéről és rendeltetési helyéről, amelyek kiadását felfüggesztették, illetve amelyeket visszatartanak.

(9) A vámhatóságok a teljes vámkezelés elvégzését követően haladéktalanul biztosítják az áruk kiadását vagy megszüntetik azok visszatartását, ha a határozat jogosultja a (8) bekezdésben

említett értesítéstől számított tíz munkanapon belül nem tájékoztatja őket arról, hogy eljárás indult szellemi tulajdonjog megsértésének megállapítása iránt.

(10) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kiscsomagok fogalom meghatározásában szereplő mennyiségek módosítása céljából, amennyiben – figyelembe véve az e cikkben meghatározott eljárás hatékony működése biztosításának szükségességét – a meglévő fogalom meghatározás a gyakorlatban nehezen alkalmazható, vagy a módosításra azért van szükség, hogy megakadályozzák az eljárás megkerülését a szállítmányok összetétele tekintetében.

IV. FEJEZET

FELELŐSSÉG, KÖLTSÉGEK ÉS SZANKCIÓK

27. cikk

A vámhatóságok felelőssége

A nemzeti jog sérelme nélkül, a kérelemnek helyt adó határozat jogosultja nem követelhet kártérítést, amennyiben a feltehetően szellemi tulajdonjogot sértő árukat a vámhivatal nem észleli, és azokat kiadja, vagy nem intézkedik azok visszatartásáról.

28. cikk

A határozat jogosultjának felelőssége

Amennyiben az e rendeletnek megfelelően indított eljárás a határozat jogosultjának cselekménye vagy mulasztása következtében megszűnik, a 19. cikk (2) bekezdése alapján vett mintákat nem küldik vissza, vagy a határozat jogosultjának cselekménye vagy mulasztása miatt megsérültek és használhatatlanná válnak, vagy az érintett árukat a későbbiekben nem találják szellemi tulajdonjogot sértőnek, a határozat jogosultja az alkalmazandó külön jogszabályokkal összhangban felel az áruk birtokosával, illetve a nyilatkozattevővel szemben, akik e tekintetben kárt szenvedtek.

29. cikk

Költségek

(1) A vámhatóságok felhívására a határozat jogosultja megtéríti azokat a költségeket, amelyek a vámhatóságoknál vagy a képviselőjükben eljáró egyéb feleknél az áruknak a 17. cikk (1) bekezdésével, a 18. cikk (1) bekezdésével és a 19. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban történő visszatartásának vagy kiadásuk felfüggesztésének időpontjától kezdve felmerültek, ideértve az áruk tárolását és kezelését is, valamint a jogszerű állapot helyreállítását célzó intézkedések, mint például az áruknak a 23. és 26. cikkel összhangban történő megsemmisítése során felmerült költségeket.

A határozat jogosultját, akit az áruk kiadásának felfüggesztéséről vagy azok visszatartásáról értesítettek, a vámhatóságok kérelemre tájékoztatják arról, hogy az árukat hol és milyen módon tárolják, valamint az ezen bekezdésben említett tárolás becsült költségeiről. A becsült költségekre vonatkozó információk a tárolás körülményeitől és az áruk jellegétől függően idő-, termék-, méret-, súly- vagy szolgáltatási egységekben adhatók meg.

(2) Ez a cikk nem érinti a határozat jogosultjának arra vonatkozó jogát, hogy a jogsértőtől vagy más személyektől az alkalmazandó jog alapján kártérítést követeljen.

(3) Az uniós kérelemnek helyt adó határozat jogosultja benyújtja a szellemi tulajdonjogot feltehetően sértő árukkal kapcsolatban hatáskörrel és illetékességgel rendelkező vámszervek vagy vámhatóságok által igényelt fordításokat és viseli azok költségeit.

30. cikk

Szankciók

A tagállamok biztosítják, hogy a határozatok jogosultjai teljesítsék az e rendeletben meghatározott kötelezettségeket, többek között – adott esetben – szankciókat előíró rendelkezések megállapítása révén. Az előírt szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.

A tagállamok haladéktalanul értesítik a Bizottságot az említett rendelkezésekről és az azokat érintő bármely későbbi módosításról.

V. FEJEZET

ADATCSERE

31. cikk

A kérelmekre és a visszatartásokra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos adatok cseréje a tagállamok és a Bizottság között

(1) Az illetékes vámszervek haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot a következőkről:

- a) kérelemnek helyt adó határozatok, ideértve a kérelmet és annak mellékleteit;
- b) a vámhatóságok általi intézkedésre megállapított határidőt meghosszabbító határozatok, vagy a kérelemnek helyt adó határozatok visszavonásáról vagy módosításáról szóló határozatok;
- c) a kérelemnek helyt adó határozat felfüggesztése.

(2) Az 515/97/EK rendelet 24. cikke g) pontjának sérelme nélkül, amennyiben az áruk kiadását felfüggesztették vagy az árukat visszatartották, a vámhatóságok a személyes adatok kivételével minden vonatkozó információt továbbítanak a Bizottság részére, ideértve az áruk mennyiségére, típusára és értékére, a szellemi tulajdonjogokra, a vámeljáráásokra, a származási országokra, eredetre és rendeltetési helyre, továbbá a szállítási útvonalra és eszközökre vonatkozó információkat.

(3) Az e cikk (1) és a (2) bekezdésében említett információk továbbítását és a kérelmek tárgyában hozott határozatokkal kapcsolatban a tagállami vámhatóságok között zajló, a 14. cikk szerinti adatcserét a Bizottság központi adatbázisán keresztül kell végezni. Az információkat és az adatokat ebben az adatbázisban kell tárolni.

(4) Az e cikk (1)–(3) bekezdésében említett információk feldolgozásának biztosítása érdekében a (3) bekezdésben említett központi adatbázist elektronikus formában kell létrehozni. A központi adatbázisban a 6. cikk (3) bekezdésében, a 14. cikkben és e cikkben említett információk szerepelnek, a személyes adatokat is ideértve.

(5) A tagállami vámhatóságok és a Bizottság az e rendelet alkalmazásával kapcsolatos jogi kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges mértékben férhetnek hozzá a központi adatbázisban szereplő információkhoz. A 6. cikk (3) bekezdésével összhangban korlátozott hozzáférésűnek minősített információkhoz csak azon tagállamok vámhatóságai férhetnek hozzá, ahol intézkedést kértek. A Bizottság indokolással ellátott kérésére a tagállamok vámhatóságai hozzáférést adhatnak a Bizottságnak ezen információkhoz, amennyiben az e rendelet alkalmazása érdekében feltétlenül szükséges.

(6) A vámhatóságok feltöltik a központi adatbázisba az illetékes vámszervekhez benyújtott kérelmekkel kapcsolatos információkat. Azok a vámhatóságok, amelyek az információkat feltöltötték a központi adatbázisba, szükség esetén módosítják, kiegészítik, helyesbítik vagy törlik ezeket az információkat. Minden vámhatóság, amely információkat töltött fel a központi adatbázisba, felelős ezen információk pontosságáért, hitelességéért és relevanciájáért.

(7) A Bizottság megfelelő technikai és szervezeti szabályokat határoz meg és tart fenn a központi adatbázis megbízható és biztonságos működése érdekében. Továbbá minden tagállam vámhatóságai megfelelő technikai és szervezeti szabályokat határoznak meg és tartanak fenn annak érdekében, hogy a vámhatóságaik által lefolytatott feldolgozási műveletek, valamint a központi adatbázisnak az adott tagállam területén található termináljai tekintetében biztosítsák a feldolgozás bizalmas jellegét és biztonságát.

32. cikk

Központi adatbázis létrehozása

A Bizottság létrehozza a 31. cikkben említett központi adatbázist. Az adatbázisnak a lehető leghamarabb, de legkésőbb 2015. január 1-jéig meg kell kezdenie a működését.

33. cikk

Adatvédelmi rendelkezések

(1) A személyes adatoknak a Bizottság központi adatbázisában történő feldolgozása a 45/2001/EK rendelettel összhangban és az európai adatvédelmi biztos felügyelete alatt történik.

(2) A személyes adatoknak a tagállami illetékes hatóságok általi feldolgozása a 95/46/EK irányelvvel összhangban és az irányelv 28. cikkében említett tagállami független hatóság felügyelete alatt történik.

(3) Személyes adatokat kizárólag e rendelet céljaira lehet gyűjteni és felhasználni. Az így gyűjtött személyes adatoknak pontosnak és naprakésznek kell lenniük.

(4) Minden vámhatóság, amely személyes adatokat tölt fel a központi adatbázisba, egyúttal az ellenőri feladatot is ellátja ezen adatok feldolgozása tekintetében.

(5) Az érintettnek joga van a központi adatbázisban feldolgozott, rá vonatkozó adatokhoz hozzáférni, valamint adott esetben joga van e személyes adatok helyesbítéséhez, törléséhez vagy zárolásához a 45/2001/EK rendelettel vagy a 95/46/EK irányelvvel végrehajtó nemzeti jogszabályokkal összhangban.

(6) Az adatokhoz történő hozzáféréshez, illetve az azok helyesbítéséhez, törléséhez vagy zárolásához fűződő jog gyakorlására irányuló minden kérelmet az illetékes vámhatóságokhoz kell benyújtani, és a kérelmet az illetékes vámhatóságok bírálják el. Amennyiben az érintett a Bizottsághoz nyújtott be kérelmet e jogának gyakorlását illetően, a kérelmet a Bizottság továbbítja az érintett vámhatóságokhoz.

(7) A személyes adatok legfeljebb a kérelemnek helyt adó határozat visszavonásának napjától, illetve a vámhatóság intézkedésére megállapított határidő lejártától számított hat hónapig tárolhatók.

(8) Ha a határozat jogosultja a 23. cikk (3) bekezdésével vagy a 26. cikk (9) bekezdésével összhangban eljárást indított, és a vámhatóságokat értesítette ezen eljárás megindításáról, akkor a személyes adatokat az attól a naptól számított hat hónapig őrzik meg, amelyen a szellemi tulajdonjog megsértése tárgyában jogerős határozat született.

VI. FEJEZET

BIZOTTSÁG, FELHATALMAZÁS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottság munkáját a 2913/92/EGK rendelet 247a. és 248a. cikkével létrehozott Vámkódex Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

35. cikk

A felhatalmazás gyakorolása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 26. cikk (10) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2013. július 19-től kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 26. cikk (10) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 26. cikk (10) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

36. cikk

Kölcsönös közigazgatási segítségnyújtás

Az 515/97/EK rendelet rendelkezéseit e rendeletre megfelelően alkalmazni kell.

37. cikk

Jelentéstétel

A Bizottságnak 2016. december 31-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet végrehajtásáról. A jelentéshez szükség esetén megfelelő ajánlásokat kell mellékelni.

A jelentésben ki kell térni minden olyan, e rendelet kapcsán előforduló eseményre, amely az uniós vámterületen áthaladó gyógyszer szállományokat érint, továbbá ki kell térni arra is, hogy a rendelet alkalmazása hogyan érintheti a WTO dohai miniszteri konferenciáján 2001. november 14-én elfogadott, a TRIPS-megállapodás közegészségügyi vonatkozásairól szóló nyilatkozat keretében vállalt, a gyógyszerek elérhetővé tételével kapcsolatos uniós kötelezettségvállalásokat, és hogy milyen intézkedések születtek az e kötelezettségvállalásokat negatívan érintő bármely helyzet orvoslására.

38. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 1383/2003/EK rendelet 2014. január 1-jével hatályát veszti.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. június 12-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

A hatályon kívül helyezett rendeletre való hivatkozásokat az e rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni a mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban.

39. cikk

Átmeneti rendelkezések

A kérelmek, amelyeknek az 1383/2003/EK rendelettel összhangban helyt adtak, a kérelemnek helyt adó határozatban a vámhatóságok intézkedésére megállapított határidő lejártáig maradnak érvényben, és a határidő nem meghosszabbítható.

40. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet 2014. január 1-jétől kell alkalmazni, kivéve:

- a) a 6. cikket, a 12. cikk (7) bekezdését és a 22. cikk (3) bekezdését, amelyeket 2013. július 19-től kell alkalmazni;
- b) a 31. cikk (1) bekezdését és (3)–(7) bekezdését, valamint a 33. cikket, amelyeket attól az időponttól kezdve kell alkalmazni, hogy a 32. cikkben említett központi adatbázis megkezdje működését. A Bizottság közlésezi ezt az időpontot.

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

MELLÉKLET

Összehasonlító táblázat

1383/2003/EK rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk	2. cikk
3. cikk	1. cikk
4. cikk	18. cikk
5. cikk	3–9. cikk
6. cikk	6. és 29. cikk
7. cikk	12. cikk
8. cikk	10., 11., 12., 14. és 15. cikk
9. cikk	17. és 19. cikk
10. cikk	—
11. cikk	23. cikk
12. cikk	16. és 21. cikk
13. cikk	23. cikk
14. cikk	24. cikk
15. cikk	20. cikk
16. cikk	25. cikk
17. cikk	—
18. cikk	30. cikk
19. cikk	27. és 28. cikk
20. cikk	6., 12., 22. és 26. cikk
21. cikk	34. cikk
22. cikk	31. és 36. cikk
23. cikk	—
24. cikk	38. cikk
25. cikk	40. cikk

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 609/2013/EU RENDELETE

(2013. június 12.)

a csecsemők és kisgyermekek számára készült, a speciális gyógyászati célra szánt, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekről, továbbá a 92/52/EGK tanácsi irányelv, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK bizottsági irányelv, a 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 41/2009/EK és a 953/2009/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 114. cikke kimondja, hogy azon intézkedések tekintetében, amelyek tárgya a belső piac megteremtése és működése, és amelyek többek között az egészségügyre, a biztonságra és a fogyasztóvédelemre vonatkoznak, a Bizottságnak a védelem magas szintjét kell alapul vennie, különös figyelemmel a tudományos tényeken alapuló új fejleményekre.
- (2) A biztonságos és megfelelő minőségű élelmiszerek szabad mozgása a belső piac lényeges eleme, amely jelentős mértékben hozzájárul a polgárok egészségéhez és jólétéhez, valamint szolgálja társadalmi és gazdasági érdekeiket.
- (3) Az élelmiszerekre alkalmazandó uniós jogszabályok célja többek között biztosítani, hogy nem biztonságos élelmiszer ne lehessen piaci forgalomba hozni. Ennélfogva az e

rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-kategóriák összetételéből ki kell zárni azokat az anyagokat, amelyek károsíthatják az érintett lakosságcsoportok egészségét, vagy nem alkalmasak emberi fogyasztásra.

- (4) A különleges táplálkozási célú élelmiszerekről szóló, 2009. május 6-i 2009/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ meghatározza az olyan élelmiszerek összetételére és elkészítésére vonatkozó általános szabályokat, amelyek különleges előkészületet igényelnek annak érdekében, hogy megfeleljenek azon személyek különleges táplálkozási igényeinek, akiknek ezeket szánják. Az irányelvben szereplő rendelkezések többsége 1977-ből származik, ezért szükséges azok felülvizsgálata.
- (5) A 2009/39/EK irányelv megadja a „különleges táplálkozási célú élelmiszerek” fogalmának általános meghatározását, és általános címkézési követelményeket állapít meg, beleértve, hogy az ilyen élelmiszereken fel kell tüntetni, hogy alkalmasak az általuk megjelölt táplálkozási célok elérésére.
- (6) Az összetételre és a címkézésre vonatkozóan a 2009/39/EK irányelvben meghatározott általános követelményeket számos uniós, meghatározott élelmiszer-kategóriára alkalmazandó, nem jogalkotási jellegű aktus egészíti ki. E tekintetben harmonizált szabályokat ír elő a testtömegcsökkentésre szolgáló, csökkentett energiatartalmú étrendben történő felhasználásra szánt élelmiszerekről szóló, 1996. február 26-i 96/8/EK bizottsági irányelv ⁽⁴⁾ és a speciális gyógyászati célokra szánt diétás élelmiszerekről szóló, 1999. március 25-i 1999/21/EK bizottsági irányelv ⁽⁵⁾. Hasonlóképpen, bizonyos harmonizált szabályokat határoz meg a 2006/125/EK bizottsági irányelv ⁽⁶⁾ a csecsemők és a kisgyermekek számára készült feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekre és bébitélekre vonatkozóan. A 2006/141/EK bizottsági irányelv ⁽⁷⁾ az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerekre vonatkozóan, a 41/2009/EK bizottsági rendelet ⁽⁸⁾ pedig a gluténérzékenyeknek szánt élelmiszerek összetételével és címkézésével kapcsolatban határoz meg harmonizált szabályokat.

⁽¹⁾ HL C 24., 2012.1.28., 119. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2012. június 14-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2013. április 22-i álláspontja első olvasatban (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé). Az Európai Parlament 2013. június 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ HL L 124., 2009.5.20., 21. o.

⁽⁴⁾ HL L 55., 1996.3.6., 22. o.

⁽⁵⁾ HL L 91., 1999.4.7., 29. o.

⁽⁶⁾ HL L 339., 2006.12.6., 16. o.

⁽⁷⁾ HL L 401., 2006.12.30., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 16., 2009.1.21., 3. o.

- (7) Ezenfelül harmonizált szabályokat állapít meg a harmadik országokba való kivitelre szánt anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerekről szóló, 1992. június 18-i 92/52/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾, valamint a különleges táplálkozási célokra szánt élelmiszerekhez adható tápértéknövelő anyagokról szóló, 2009. október 13-i 953/2009/EK bizottsági rendelet⁽²⁾.
- (8) A 2009/39/EK irányelv azokra az élelmiszerekre vonatkozóan, amelyeket az élelmiszer-ipari vállalkozók úgy jelenítenek meg, hogy azok beletartoznak a „különleges táplálkozási célú élelmiszerek” fogalmába, és amelyek tekintetében nem fogadtak el különös uniós rendelkezéseket, az Unión belüli forgalomba hozatalt megelőző általános bejelentési eljárást tesz kötelezővé nemzeti szinten, hogy megkönnyítse az ilyen élelmiszerek hatékony tagállami ellenőrzését.
- (9) A Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett, a bejelentési eljárás végrehajtásáról szóló 2008. június 27-i jelentése rámutatott arra, hogy nehézségek adódhatnak a „különleges táplálkozási célú élelmiszerek” fogalommeghatározásából, amely a jelek szerint a nemzeti hatóságok részéről eltérő értelmezéseket tett lehetővé. A jelentés ezért arra a következtetésre jutott, hogy az uniós jogi aktusok hatékonyabb és harmonizált végrehajtása érdekében szükséges a 2009/39/EK irányelv felülvizsgálata.
- (10) A 2009/39/EK irányelv felülvizsgálatáról az Agra CEAS Consulting által készített, 2009. április 29-i vizsgálati jelentés megerősítette a bejelentési eljárás végrehajtásáról szóló 2008. június 27-i bizottsági jelentés megállapításait, és jelezte, hogy az említett irányelvben foglalt tág fogalommeghatározás nyomán napjainkban egyre több élelmiszert forgalmaznak és jelölnek meg különleges táplálkozási célra alkalmas élelmiszerként. A vizsgálati jelentés ezenfelül hangsúlyozta, hogy az említett irányelvvel szabályozott élelmiszerek jelentősen különböznek az egyes tagállamokban; előfordulhat, hogy hasonló élelmiszereket egyidejűleg valamely tagállamban különleges táplálkozási célú élelmiszerként, más tagállamokban pedig a lakosság egészének vagy egyes meghatározott alcsoportjainak – például várandós nőknek, változókorban lévő nőknek, időseknek, növényben lévő gyermekeknek, serdülőknél, különböző intenzitású tevékenységet végzőknek és más személyeknek – rendes fogyasztásra szánt élelmiszerként értékesítik, az étrend-kiegészítőket is ideértve. Ez a helyzet aláássa a belső piac működését, jogbizonytalanságot teremt az illetékes hatóságok, az élelmiszer-ipari vállalkozók – különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k) – és a fogyasztók számára, miközben a forgalmazással kapcsolatos visszaélések és a verseny torzulása sem zárható ki. Ennélfogva a szabályozási környezet egyszerűsítése révén fel kell számolni az értelmezésbeli különbségeket.
- (11) A jelek szerint a közelmúltban elfogadott egyéb uniós jogi aktusok a 2009/39/EK irányelvnél jobban alkalmazkodnak a fejlődő és innovatív élelmiszerpiachoz. E tekintetben különösen relevánsak és nagy jelentőséggel bírnak a következők: az étrend-kiegészítőkre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2002. június 10-i 2002/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állításokról szóló, 2006. december 20-i 1924/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾, valamint a vitaminok, ásványi anyagok és bizonyos egyéb anyagok élelmiszerekhez történő hozzáadásáról szóló, 2006. december 20-i 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾. Ezen túlmenően az említett uniós jogi aktusok rendelkezései a 2009/39/EK irányelv hatálya alá tartozó számos élelmiszer-kategória szabályozására is alkalmasak lennének, még hozzá kisebb adminisztratív terhek, valamint a hatály és a célok egyértelműbb meghatározása mellett.
- (12) Továbbá a tapasztalatok azt mutatják, hogy a 2009/39/EK irányelvben foglalt vagy annak értelmében elfogadott bizonyos szabályok már nem képesek biztosítani a belső piac működését.
- (13) Ennélfogva a „különleges táplálkozási célú élelmiszerek” fogalmát meg kell szüntetni, és a 2009/39/EK irányelvet ezzel a jogi aktszal kell felváltani. E jogi aktus egyszerűbb és valamennyi tagállamban következetes alkalmazása érdekében e jogi aktus rendelet formáját kell, hogy öltse.
- (14) Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszer-biztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ egységes alapelveket és fogalommeghatározásokat rögzít az uniós élelmiszerjogra vonatkozóan. A 178/2002/EK rendeletben foglalt egyes fogalommeghatározásokat e rendelet összefüggésében is alkalmazni kellene.
- (15) Bizonyos lakosságcsoportoknál az élelmiszer-kategóriák szűk köre képezi részben a táplálékforrást, vagy az egyedüli táplálékforrást. Az ilyen élelmiszer-kategóriák nélkülözhetetlenek bizonyos állapotok esetén, és/vagy elengedhetetlenek a lakosság egyes jól meghatározott, veszélyeztetett csoportjainál a táplálkozási igény kielégítéséhez. Ezekbe az élelmiszer-kategóriákba beletartoznak az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bibeitelek, valamint a

⁽¹⁾ HL L 179., 1992.7.1., 129. o.

⁽²⁾ HL L 269., 2009.10.14., 9. o.

⁽³⁾ HL L 183., 2002.7.12., 51. o.

⁽⁴⁾ HL L 404., 2006.12.30., 9. o.

⁽⁵⁾ HL L 404., 2006.12.30., 26. o.

⁽⁶⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek. A tapasztalatok szerint az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelvben foglalt rendelkezések kielégítő módon biztosítják az ilyen élelmiszerek szabad mozgását, egyúttal pedig biztosítják a közegészség magas szintű védelmét. Ennek ismeretében helyénvaló, hogy ez a rendelet az ezen élelmiszer-kategóriákkal kapcsolatos általános összetételi és tájékoztatási követelményekre összpontosítson, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelvre is figyelemmel.

- (16) Emellett – tekintettel a túlsúllyal és az elhízással kapcsolatos problémákkal küszködő személyek növekvő arányára – egyre több, a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, a teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszer kerül forgalomba. A kereskedelmi forgalomban jelenleg az ilyen élelmiszerek két csoportja különböztethető meg: az alacsony energiatartalmú étrendek céljára szánt – vagyis a 3 360 kJ (800 kcal) és 5 040 kJ (1 200 kcal) közötti energiatartalmú – élelmiszerek és a nagyon alacsony energiatartalmú étrendek céljára szánt – vagyis 3 360 kJ (800 kcal) alatti energiatartalmú – élelmiszerek csoportja. A szóban forgó élelmiszerek természetéből eredően helyénvaló bizonyos különös rendelkezéseket hozni ezekre vonatkozóan. A tapasztalatok szerint a 96/8/EK irányelvben megállapított vonatkozó rendelkezések kielégítő módon biztosítják a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek szabad mozgását, egyúttal biztosítják a közegészség magas szintű védelmét. Ezért helyénvaló, hogy ez a rendelet a teljes napi étrend helyettesítésére szolgáló élelmiszerek, köztük a nagyon alacsony energiatartalmú élelmiszerek általános összetételi és tájékoztatási követelményeire összpontosítson, figyelembe véve a 96/8/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit is.
- (17) Ebben a rendeletben meg kell határozni többek között az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek, a speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek fogalmát, figyelembe véve a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelv vonatkozó rendelkezéseit is.
- (18) A 178/2002/EK rendelet megállapítja az élelmiszerekhez kapcsolódó kockázatelemzés alapelveit, és meghatározza az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság (a továbbiakban: a Hatóság) által végzett tudományos és műszaki értékelések alapjául szolgáló struktúrákat és mechanizmusokat. E rendelet alkalmazásában minden olyan kérdésben egyeztetni kell a Hatósággal, amely feltehetően közegészségügyi következményekkel jár.
- (19) Fontos, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek gyártásában használt összetevők alkalmasak legyenek azon személyek táplálkozási igényeinek kielégítésére és megfelelőek legyenek azok számára, akiknek

ezeket az élelmiszereket szánják, valamint, hogy táplálkozásra való alkalmasságuk általánosan elfogadott tudományos adatokon alapuljon. Az ilyen alkalmasságot a rendelkezésre álló tudományos adatok szisztematikus felülvizsgálatával kell igazolni.

- (20) A vonatkozó uniós jogszabályokban – különösen a növényi és állati eredetű élelmiszerekben és takarmányokban, illetve azok felületén található megengedett növényvédőszer-maradékok határértékéről szóló, 2005. február 23-i 396/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ – meghatározott megengedett növényvédőszermaradék-határértékeket az ebben a rendeletben foglalt különös rendelkezések és az ezen rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok sérelme nélkül kell alkalmazni.
- (21) A növényvédő szerek használatának következtében előfordulhat, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek növényvédőszer-maradékokat tartalmaznak. Ennélfogva az ilyen felhasználást a lehető legteljesebb mértékben korlátozni kell a növényvédő szerek forgalomba hozataláról szóló, 2009. október 21-i 1107/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ követelményeinek figyelembevételével. A felhasználás korlátozása vagy tilalma azonban nem garantálná biztonságos, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek – beleértve a csecsemők és a kisgyermek részére szánt élelmiszereket is – mentesek legyenek a növényvédő szerektől, mivel néhány növényvédő szer szennyezi a környezetet, így maradékai bekerülhetnek ezen élelmiszerekbe. Ezért az ilyen élelmiszerekre vonatkozó megengedett maradék-határértékeket a lehető legalacsonyabb szinten kell meghatározni a lakosság veszélyeztetett csoportjainak védelme érdekében, figyelembe véve a bevált mezőgazdasági gyakorlatokat és más szennyezési forrásokat is, például a környezetszennyezést.
- (22) Az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban figyelembe kell venni a bizonyos növényvédő szerek használatát korlátozó vagy tiltó olyan rendelkezéseket, mint amelyeket jelenleg a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelv melléklete tartalmaz. E korlátozásokat, illetve tilalmakat rendszeresen aktualizálni kell, kiemelt figyelmet fordítva az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról szóló, 2008. december 16-i 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerinti mutagén anyagok 1A vagy 1B kategóriájába, a rákkeltő anyagok 1A vagy 1B kategóriájába, a reprodukciót károsító anyagok 1A vagy 1B kategóriájába tartozó hatóanyagokat, ellenanyagokat vagy kölcsönhatás-fokozókat tartalmazó növényvédő szerekre, vagy amelyek az endokrin rendszert esetlegesen károsító tulajdonságú, az emberi szervezetre nézve potenciálisan káros anyagnak tekinthetők.

⁽¹⁾ HL L 70., 2005.3.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 309., 2009.11.24., 1. o.

⁽³⁾ HL L 353., 2008.12.31., 1. o.

- (23) Az új élelmiszerekről és az új élelmiszer-összetevőkről szóló, 1997. január 27-i 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ hatálya alá tartozó anyagok nem adhatók hozzá az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerekhez, hacsak ezek az anyagok az e rendelet és az e rendelet alapján elfogadott jogi aktusok értelmében meghatározott feltételeken túl nem felelnek meg a 258/97/EK rendelet szerinti forgalombahozatali követelményeknek is. Amennyiben valamely, e rendeletnek megfelelően felhasznált anyag esetében jelentős változás következik be az előállítás módjában vagy – például nanotechnológia révén – a részecskeméretben, az adott anyagot az e rendelettel összhangban felhasználttól eltérőnek kell tekinteni, és a 258/97/EK rendelet, azt követően pedig e rendelet szerint újból meg kell vizsgálni.
- (24) Az általános jelölési előírásokat a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ állapítja meg. Alapvetően ezeket az általános címkézési követelményeket kell alkalmazni az e rendelet alkalmazási körébe tartozó élelmiszer-kategóriákra is. Ebben a rendeletben azonban, e rendelet különös céljainak elérése érdekében, szükség esetén az 1169/2011/EU rendeletet kiegészítő további követelményeket vagy az azoktól való eltéréseket is elő kell írni.
- (25) Az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek címkézése, kiserelése és reklámozása nem tulajdoníthat e termékeknek emberi betegségek megelőzésére, kezelésére vagy gyógyítására vonatkozó tulajdonságokat, és ilyen tulajdonságokra nem is utalhat. A speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek azonban olyan betegek diétás ellátására szolgálnak, akiknél valamely konkrét betegség, rendellenesség vagy egészségi állapot következtében korlátozott, csökkent vagy zavart például a szokásos élelmiszerek fogyasztása. Az azon betegségek, rendellenességek vagy egészségi állapotok étrendi ellátására történő utalás, amelyre az élelmiszer szolgál, nem tekintendő úgy, mintha az e terméknek emberi betegségek megelőzésére, kezelésére vagy gyógyítására vonatkozó tulajdonságokat tulajdonítana.
- (26) A veszélyeztetett fogyasztói csoportok védelmének biztosítása érdekében a címkézésre vonatkozó követelményeknek biztosítaniuk kell, hogy a termék pontosan azonosítható legyen a fogyasztók számára. Az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszer esetében valamennyi írásbeli és képes tájékoztatónak lehetővé kell tennie a különböző tápszer közötti egyértelmű különbségtételt. A címkén található, csecsemőt ábrázoló képen nehéz a csecsemő pontos életkorát beazonosítani, ezért az megtévesztheti a fogyasztót, és így akadályozhatja a termék azonosítását. E kockázatot a címkézésre vonatkozó megfelelő korlátozások révén kell elkerülni. Továbbá, tekintettel arra, hogy az anyatej-helyettesítő tápszer olyan élelmiszer, amely önmagában kielégíti a csecsemők táplálkozási igényeit a születéstől a megfelelő kiegészítő táplálás bevezetéséig, a pontos termékazonosítás létfontosságú a fogyasztóvédelem szempontjából. Ezért megfelelő korlátozásokat kell bevezetni az anyatej-helyettesítő tápszer kiserelésére és reklámjára vonatkozóan.
- (27) Ebben a rendeletben meg kell határozni az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszer, a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébiételek, a speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek különös összetételi és tájékoztatási követelményeinek kidolgozására vonatkozó feltételeket, figyelembe véve a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelvet is.
- (28) Az 1924/2006/EK rendelet meghatározza az élelmiszerekkel kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások alkalmazásának szabályait és feltételeit. Alapvetően ezeket a szabályokat kell alkalmazni az e rendelet alkalmazási körébe tartozó élelmiszer-kategóriákra, e rendelet vagy az e rendelet alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok eltérő rendelkezésének hiányában.
- (29) Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) ajánlásai szerint a kis súllyal született csecsemőket anyatejjel kell táplálni. Mindazonáltal a kis súllyal született és a koraszülött csecsemők esetében fennállhatnak olyan különleges táplálkozási igények, amelyeket az anyatej vagy a normál anyatej-helyettesítő tápszer nem tud kielégíteni. A kis súllyal született, illetve koraszülött csecsemő táplálkozási igénye valójában a csecsemő egészségi állapotától, különösen az egészséges csecsemők súlyához viszonyított súlyától, és attól függ, hogy az elvártnál hány héttel korábban született. Az esettől függően kell eldönteni, hogy a csecsemő állapota megkívánja-e a csecsemők táplálkozási igényeinek kielégítésére szolgáló, és az adott csecsemő konkrét állapota által megkívánt táplálkozási igényeihez igazított speciális gyógyászati célra szánt élelmiszer (tápszer orvosi felügyelet mellett történő fogyasztását).

⁽¹⁾ HL L 43., 1997.2.14., 1. o.

⁽²⁾ HL L 304., 2011.11.22., 18. o.

- (30) Az 1999/21/EK irányelv előírja, hogy egyes, a 2006/141/EK irányelvben az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek összetételére vonatkozóan meghatározott követelményeket a csecsemők számára készült, speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerekre is alkalmazzanak a csecsemők életkorától függően. Azonban a 2006/141/EK irányelvben foglalt egyes – többek között a címkézésre, a kiszerezésre, a reklámozásra, valamint a promóciós és kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó – rendelkezések jelenleg nem alkalmazandók ezen élelmiszerekre. A piaci fejlemények, valamint az ilyen élelmiszerek kínálatának jelentős bővülése miatt szükségessé vált az anyatej-helyettesítő tápszerekkel kapcsolatos egyes követelmények – például a növényvédőszernek az ilyen tápszerek előállítása során felhasznált termékekben történő alkalmazására, a növényvédőszer-maradékokra, a címkézésre, a kiszerezésre, a reklámozásra, valamint a promóciós és kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó követelmények – felülvizsgálata, és ezeknek adott esetben a speciális gyógyászati célra szánt, a csecsemő táplálkozási igényeinek kielégítésére szolgáló készült élelmiszerekre is vonatkozniuk kellene.
- (31) Az uniós piacon egyre több olyan tejalapú ital és hasonló termék van forgalomban, amelyet úgy reklámoznak, mint amely különösen alkalmas kisgyermek számára. E termékeket, amelyek egyaránt származhatnak állati vagy növényi eredetű fehérjékből, úgymint tehén- vagy kecsketejből, szójából vagy rizsből, gyakran „növekedést serkentő tej”, „junior tejital” vagy hasonló megnevezéssel forgalmazzák. Miközben ezek a termékek jelenleg különböző uniós jogi aktusok – mint a 178/2002/EK rendelet, az 1924/2006/EK rendelet, az 1925/2006/EK rendelet és a 2009/39/EK irányelv – hatálya alá tartoznak, nem terjednek ki rájuk a csecsemők és kisgyermek számára készült élelmiszerekre alkalmazandó hatályos, különös intézkedések. Eltérő nézetek élnek azzal kapcsolatban, hogy e termékek kielégítik-e lakossági célcsoportjuk különleges táplálkozási igényeit. A Bizottságnak ezért – a Hatósággal folytatott konzultációt követően – jelentést kell készítenie az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy szükséges-e különös rendelkezéseket kidolgozni e termékek összetételére, címkézésére és adott esetben egyéb típusú követelményeire vonatkozóan. A jelentésben meg kell vizsgálni többek között a kisgyermekek táplálkozási igényeit és ezen termékek szerepét az étrendjükben, figyelembe véve a kisgyermekek fogyasztási szokásait, tápanyagbevitelét, valamint a szennyező anyagoknak és növényvédőszernek való kitettségük mértékét. A jelentésben ki kell térni továbbá e termékek összetételére, és arra, hogy a gyermekek elválasztásának időszakában járnak-e valamilyen táplálkozási előnnyel a normál étrendhez képest. A Bizottság jogalkotási javaslatot is csatolhat a jelentéshez.
- (32) A 2009/39/EK irányelv értelmében a különleges táplálkozási célú élelmiszerek fogalmába tartozó két kategória tekintetében különleges rendelkezések fogadhatók el; ezek a kategóriák a „nagy izomerő kifejtését elősegítő, elsősorban sportolóknak szánt élelmiszerek” és a „szénhidrátanyagcsere-zavarban (diabétesz) szenvedő személyeknek szánt élelmiszerek”. A szénhidrátanyagcsere-zavarban (diabétesz) szenvedő személyeknek szánt élelmiszereket illetően az Európai Parlament és a Tanács részére készített, a szénhidrátanyagcsere-zavarban (diabétesz) szenvedő személyeknek szánt élelmiszerekről szóló, 2008. június 26-i bizottsági jelentés megállapította, hogy nem állnak rendelkezésre tudományos adatok a különleges összetételi előírások kidolgozására. A nagy izomerő kifejtését elősegítő, különösen sportolóknak szánt élelmiszerek tekintetében – a tagállamoknak és az érdekelteknek az adott jogszabály hatályával, a bevonandó élelmiszer-alkategóriák számával, az összetételre vonatkozó követelmények megállapításának kritériumaival és a termékfejlesztés során az innovációra gyakorolt lehetséges hatással kapcsolatos eltérő véleménye miatt – nem sikerült megállapodásra jutni különleges rendelkezések kidolgozásáról. Ezért egyelőre nem időszerű konkrét rendelkezéseket kidolgozni. Időközben az élelmiszer-ipari vállalkozók által benyújtott kérelmek alapján megfontolásra került a releváns állítások engedélyezése az 1924/2006/EK rendeletnek megfelelően.
- (33) Különböző nézetek léteznek azonban azzal kapcsolatban, hogy szükség van-e további szabályokra a sportolóknak szánt, más néven nagy izomerő kifejtését elősegítő élelmiszerek fogyasztóinak megfelelő védelme érdekében. Ezért fel kell kérni a Bizottságot, hogy a Hatósággal folytatott konzultációt követően nyújtson be jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy szükséges-e különös rendelkezéseket hozni a sportolóknak szánt élelmiszerekre vonatkozóan. A Hatósággal folytatott konzultációnak figyelembe kell vennie az élelmiszer-ügyi tudományos bizottságnak a nagy izomerő kifejtését elősegítő, elsősorban sportolóknak szánt élelmiszerek összetételéről és meghatározásáról szóló 2001. február 28-i jelentését is. Jelentésében a Bizottságnak meg kell vizsgálnia különösen azt, hogy szükség van-e rendelkezésekre a fogyasztók védelmének biztosítása érdekében.
- (34) A Bizottság számára lehetővé kell tenni, hogy technikai iránymutatásokat fogadjon el abból a célból, hogy segítse az élelmiszer-ipari vállalkozókat, különösen a kkv-kat az e rendeletnek való megfelelésben.
- (35) Tekintettel a piac jelenlegi helyzetére, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelvre, valamint a 953/2009/EK rendeletre, indokolt létrehozni és e rendelet mellékletébe foglalni azon anyagok uniós jegyzékét, amelyek a következő anyagkategóriákba tartoznak: vitaminok, ásványi anyagok, aminosavak, karnitin és taurin, nukleotidok, kolin és inozit. Az e kategóriákba tartozó anyagok közül csak azokat lehet hozzáadni az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-kategóriákhoz, amelyek szerepelnek az uniós jegyzékben. Az egyes anyagoknak az uniós jegyzékbe történő felvételekor meg kell határozni, hogy azokat az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek mely kategóriájához lehet hozzáadni.

- (36) Az egyes anyagoknak az uniós jegyzékbe történő felvétele nem jelentheti azt, hogy szükséges vagy kívánatos hozzáadásuk az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek egy vagy több kategóriájához. Az uniós jegyzék kizárólag arra szolgál, hogy tükrözze, az egyes anyagkategóriákon belül mely anyagok hozzáadása engedélyezett az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek egy vagy több kategóriájához, míg az összetételre vonatkozó különös követelmények az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerek minden kategóriájának esetében azok összetételének meghatározására szolgálnak.
- (37) Az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszerekhez hozzáadható számos anyag technológiai célból kerülhet hozzáadásra élelmiszer-adalékanyagként, színezékként vagy ízesítőként, vagy más, ezekhez hasonló felhasználás céljából, beleértve a vonatkozó uniós jogi aktusokban foglalt, engedélyezett borászati gyakorlatokat és eljárásokat is. Az ezzel összefüggő előírásokat ezen anyagokra uniós szinten kell elfogadni. Az említett előírásokat – amennyiben e rendelet másképpen nem rendelkezik – az élelmiszerekben történő felhasználásuktól függetlenül kell az anyagokra alkalmazni.
- (38) Az uniós jegyzékben foglalt azon anyagokra, amelyekkel kapcsolatban uniós szinten tisztasági követelmények elfogadására még nem került sor, továbbá a közegészség magas szintű védelme érdekében, az egyes nemzetközi szervezetek és ügynökségek, többek között az élelmiszer-adalékanyagokkal foglalkozó közös FAO/WHO szakértői bizottság (JECFA) és az Európai Gyógyszerkönyv által ajánlott általánosan elfogadható tisztasági követelményeket kell alkalmazni. A tagállamoknak engedélyezni kell, hogy az ennél szigorúbb tisztasági követelményeket meghatározó nemzeti szabályaikat fenntartsák az EUMSZ-ben rögzített szabályok sérelme nélkül.
- (39) Az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-kategóriákkal kapcsolatos követelmények meghatározása érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az e rendelet hatálya alá tartozó élelmiszer-kategóriák különös összetételi és tájékoztatási követelményeinek – többek között az 1169/2011/EU rendelet rendelkezéseit kiegészítő címkézési követelmények vagy az azoktól való eltérések, illetve a tápanyag-összetételre és az egészségre vonatkozó állítások engedélyezésével kapcsolatos követelmények – meghatározása érdekében. Annak érdekében továbbá, hogy a fogyasztók mielőbb élvezhessék a műszaki és tudományos fejlődés eredményeit, különösen az innovatív termékekkel kapcsolatban, és ezáltal az innováció ösztönzést kapjon, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra is, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el ezen különös követelmények rendszeres aktualizálára

vonatkozóan, figyelembe véve minden vonatkozó adatot, köztük az érdekelt felek által szolgáltatott adatokat. Továbbá, a műszaki és tudományos fejlődés, valamint a fogyasztók egészségének figyelembevétele érdekében a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra is, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el további, táplálkozási vagy élettani hatással rendelkező anyagkategóriáknak az uniós jegyzékbe való felvételéről, illetve az uniós jegyzékben szereplő anyagkategóriák valamelyikének törléséről. Ugyanebből a célból, és az e rendeletben foglalt további követelményekre is figyelemmel, a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia arra is, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az uniós jegyzék módosítására valamely új anyag hozzáadása vagy valamely anyag törlése révén, illetve az uniós jegyzékben szereplő anyagokkal kapcsolatos elemek hozzáadása, törlése vagy módosítása révén. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elkészítésekor és szövegezésekor a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumoknak az Európai Parlament és a Tanács részére egyidejű, időben történő és megfelelő továbbításáról.

- (40) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni annak eldöntésére, hogy egy adott élelmiszer e rendelet hatálya alá tartozik-e, és hogy melyik élelmiszer-kategóriába tartozik. Ezeket a hatásköröket a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 16-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kell gyakorolnia.
- (41) Jelenleg a „gluténmentes” és „nagyon alacsony gluténtartalmú” állítások használatára vonatkozó szabályokat a 41/2009/EK rendelet határozza meg. E rendelet a fogyasztóknak az élelmiszerek gluténmentességére vagy csökkentett gluténtartalmára vonatkozóan nyújtott tájékoztatást harmonizálja, és egyedi szabályokat határoz meg azon élelmiszerek tekintetében, amelyeket kifejezetten úgy gyártanak, készítenek el és/vagy dolgoznak fel, hogy a glutént tartalmazó egy vagy több összetevőjének gluténtartalmát lecsökkentsék, vagy az ilyen glutént tartalmazó összetevőket helyettesítsék, valamint olyan egyéb élelmiszerek tekintetében, amelyek kizárólag eleve gluténmentes összetevőkből készülnek. Az 1169/2011/EU rendelet minden élelmiszerre – a nem előre csomagolt élelmiszereket is beleértve – vonatkozóan szabályozza az olyan élelmiszer-összetevők jelenlétére vonatkozó tájékoztatást, mint például a gluténtartalmú összetevők, amelyek tudományosan igazoltan allergiát vagy intoleranciát okozhatnak, hogy ezáltal a

⁽¹⁾ HL L 55., 2011.2.28., 13. o.

fogyasztók – különösen az élelmiszer-allergiában vagy -intoleranciában szenvedők, így például a lisztérzékenyek – a megfelelő információk birtokában választhassák ki a számukra biztonságos élelmiszereket. Az egyértelműség és a következetesség érdekében az 1169/2011/EU rendeletben szabályozni kell a „gluténmentes” és a „nagyon alacsony gluténtartalmú” állítások használatára vonatkozó szabályokat is. Az 1169/2011/EU rendelet alapján elfogadandó jogi aktusoknak, amelyek a „gluténmentes” és a „nagyon alacsony gluténtartalmú” állítások használatára vonatkozó, a 41/2009/EK rendeletben foglalt szabályokat helyezik át, legalább azzal megegyező szintű védelmet kell biztosítaniuk a gluténintoleranciában szenvedők számára, mint amelyet jelenleg a 41/2009/EK rendelet biztosít. A szabályok áthelyezésének e rendelet alkalmazását megelőzően be kell fejeződnie. A Bizottságnak továbbá fontolóra kell vennie, hogyan biztosítsa, hogy a gluténintoleranciában szenvedők megfelelő tájékoztatásban részesüljenek arra vonatkozóan, hogy különbség van az olyan élelmiszerek, amelyeket kifejezetten úgy gyártanak, készítenek el és/vagy dolgoznak fel, hogy a glutént tartalmazó egy vagy több összetevőjének gluténtartalmát lecsökkentse, valamint az olyan egyéb élelmiszerek között, amelyek kizárólag eleve gluténmentes összetevőkből készültek.

(42) Az élelmiszerek laktózmentességére vagy csökkentett laktóztartalmára vonatkozó címkézési és összetételi szabályok jelenleg uniós szinten nem harmonizáltak. Ezek a megjelölések ugyanakkor nagyon fontosak a laktózintoleranciában szenvedők számára. Az 1169/2011/EU rendelet szabályozza a tudományosan igazoltan allergiát vagy intoleranciát okozó anyagokról történő tájékoztatás nyújtását, hogy ezáltal a fogyasztók – így például a laktózintoleranciában szenvedők – a megfelelő információk birtokában választhassák ki a számukra biztonságos élelmiszereket. Az egyértelműség és a következetesség érdekében az 1169/2011/EU rendeletben kell szabályozni a laktózmentességet és a csökkentett laktóztartalmat jelző állítások használatára vonatkozó szabályokat, figyelembe véve a Hatóság 2010. szeptember 10-i tudományos szakvéleményét a laktózintoleranciára és galaktozémiaira vonatkozó laktózhatárértékekről.

(43) A „testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, a napi étrend egy részét helyettesítő élelmiszerek” különleges táplálkozási célú élelmiszernek minősülnek, és jelenleg a 96/8/EK irányelv egyedi szabályai vonatkoznak rájuk. Ugyanakkor egyre több olyan, az átlagfogyasztónak szánt élelmiszer jelenik meg a piacon, amelyeken hasonló állításokat tüntetnek fel, testtömeg-szabályozásra utaló, egészségre vonatkozó állításként. A testtömeg-szabályozás céljából forgalomba hozott élelmiszerek e csoportján belüli lehetséges zűrzavar kiküszöbölése, valamint a jogbiztonság és az uniós jogi aktusok koherenciája érdekében ezeket az állításokat kizárólag az 1924/2006/EK rendelettel kell szabályozni, és azoknak az abban foglalt követelményeknek kell megfelelniük. Az 1924/2006/EK rendelet

alapján a testtömegcsökkentésre utaló, egészségre vonatkozó állításokkal kapcsolatos technikai jellegű kiigazítások elvégzését, valamint az olyan, technikai kiigazítások elvégzését, amelyek a „testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, a napi étrend egy részét helyettesítő élelmiszerként” feltüntetett élelmiszerekre vonatkozó állításokkal kapcsolatosak, illetve ezen állításoknak a 96/8/EK irányelv által szabályozott használatának feltételeivel kapcsolatosak, még e rendelet alkalmazását megelőzően el kell végezni.

(44) Ez a rendelet nem érinti az alapvető jogok és jogelvek – beleértve a véleménynyilvánítás szabadságát – tiszteletben tartásának az Európai Unió Alapjogi Chartájának 52. cikkével összefüggésben értelmezett 11. cikkében és az egyéb vonatkozó rendelkezésekben foglalt kötelezettségét.

(45) Mivel e rendelet céljait – nevezetesen a bizonyos élelmiszer-kategóriákkal kapcsolatos, az összetételre és tájékoztatásra vonatkozó követelmények meghatározását, a bizonyos élelmiszer-kategóriákhoz adható anyagok uniós jegyzékének összeállítását és a jegyzék naprakéssztételével kapcsolatos szabályok megalkotását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért léptékük miatt azok uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(46) A 92/52/EGK irányelv előírja, hogy az Unióból kivitt vagy újrakivitt anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszereknek meg kell felelniük az uniós jognak, kivéve, ha az importáló ország által elfogadott rendelkezések ettől eltérően rendelkeznek. Az élelmiszerekre vonatkozóan a 178/2002/EK rendelet már meghatározta ezt az alapelvet. A jogszabályok egyszerűsítése és a jogbiztonság érdekében ezért a 92/52/EGK irányelvet hatályon kívül kell helyezni.

(47) A 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK, a 2006/141/EK és a 2009/39/EK irányelvet, valamint a 41/2009/EK és a 953/2009/EK rendeletet szintén hatályon kívül kell helyezni.

(48) Megfelelő átmeneti intézkedésekre van szükség annak érdekében, hogy az élelmiszer-ipari vállalkozók képesek legyenek alkalmazkodni e rendelet követelményeihez,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet az alábbi élelmiszer-kategóriák tekintetében állapít meg összetételi és tájékoztatási követelményeket:

- a) anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek;
 - b) feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelek;
 - c) speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek;
 - d) testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek.
- (2) Ez a rendelet meghatározza az (1) bekezdésben említett egy vagy több élelmiszer-kategóriába tartozó élelmiszerekhez hozzáadható anyagok uniós jegyzékét, és megállapítja a jegyzék naprakésszé tételére vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

- a) „élelmiszer”, „élelmiszer-ipari vállalkozó”, „kiskereskedelem” és „forgalomba hozatal”: a 178/2002/EK rendelet 2. cikkében, illetve 3. cikkének 3., 7. és 8. pontjában meghatározott élelmiszer, élelmiszer-ipari vállalkozó, kiskereskedelem és forgalomba hozatal;
- b) „előrecsomagolt élelmiszer”, „jelölés” és „mesterséges nanoanyag”: az 1169/2011/EU rendelet 2. cikke (2) bekezdésének e), j), illetve t) pontjában meghatározott előrecsomagolt élelmiszer, jelölés és mesterséges nanoanyag;
- c) „tápanyag-összetételre vonatkozó állítás” és „egészségre vonatkozó állítás”: az 1924/2006/EK rendelet 2. cikke (2) bekezdésének 4., illetve 5. pontjában meghatározott állítás.

(2) A következő meghatározásokat szintén alkalmazni kell:

- a) „csecsemő”: minden tizenkét hónaposnál fiatalabb gyermek;

b) „kisgyermek”: minden egy- és hároméves kor közötti gyermek;

c) „anyatej-helyettesítő tápszer”: olyan élelmiszer, amelyet csecsemők általi fogyasztásra szánnak életük első hónapjaiban, és amely önmagában kielégíti e csecsemők táplálkozási igényeit a megfelelő kiegészítő táplálás bevezetéséig;

d) „anyatej-kiegészítő tápszer”: olyan élelmiszer, amelyet a csecsemők általi fogyasztásra szánnak a megfelelő kiegészítő táplálás bevezetésekor, és amely a fő folyadékelemet alkotja a csecsemők fokozatosan változatosabbá váló étrendjében;

e) „feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek”: olyan élelmiszerek, amelyek:

- i. az elválasztás időszakában lévő egészséges csecsemők és az egészséges kisgyermekek sajátos igényeinek megfelelő élelmiszerek, étrendjük kiegészítéseként, és/vagy a normál élelmiszerek fogyasztására történő fokozatos átállás céljából készülnek; és

ii. az alábbi kategóriák egyikébe sorolhatók:

— egyszerű gabonafélék, amelyeket tejjel vagy más megfelelően tápláló folyadék hozzáadásával készítenek, illetve azokat így kell a fogyasztásra elkészíteni,

— gabonafélék, magas fehérjetartalmú élelmiszer hozzáadásával, amelyeket vízzel vagy más, fehérjét nem tartalmazó folyadékkal készítenek, illetve azokat így kell fogyasztásra elkészíteni,

— tészták, amelyeket forrásban lévő vízben vagy más megfelelő folyadékban történő főzést követően kell felhasználni,

— kétszersültök és kekszek, amelyeket vagy közvetlenül, vagy porítás után víz, tej vagy más alkalmas folyadék hozzáadásával kell felhasználni;

f) „bébitelek”: az elválasztás időszakában lévő egészséges csecsemők és az egészséges kisgyermekek sajátos igényeinek megfelelő élelmiszerek, amelyek az étrendjük kiegészítése és/vagy a normál élelmiszerek fogyasztására történő fokozatos átállásuk céljából készülnek, kivéve a következőket:

i. feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek; és

ii. kisgyermekeknek szánt tejalapú italok és hasonló termékek;

g) „speciális gyógyászati célra szánt élelmiszer”: olyan különleges eljárással vagy összetétellel készült élelmiszer, amely betegnek – köztük csecsemőkorú betegnél – étrendi ellátására

szolgál, és kizárólag orvosi felügyelet mellett használható; ezen élelmiszer olyan betegek kizárólagos vagy részleges táplálására szolgál, akiknél a normál élelmiszerek vagy bizonyos azokban lévő tápanyagok vagy metabolitjaik felvétele, emésztése, felszívódása, feldolgozása vagy kiválasztása korlátozott, csökkent vagy zavart, vagy akiknél más orvosiilag meghatározott tápanyagszükséglet áll fenn, amelynek étrendi ellátása nem oldható meg kizárólag a normál étrend megváltoztatásával;

- h) „testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek”: elsősorban testtömegcsökkentésre szolgáló, csökkentett energiatartalmú étrendben történő felhasználásra szánt élelmiszerek, amelyek az élelmiszeripari vállalkozók utasításai szerinti felhasználás esetén helyettesítik a teljes napi étrendet.

3. cikk

Értelmezéssel kapcsolatos döntések

E rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján eldöntheti, hogy:

- a) egy adott élelmiszer e rendelet hatálya alá tartozik-e;
- b) egy adott élelmiszer az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszer-kategóriák közül melyikbe tartozik.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 17. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

4. cikk

Forgalomba hozatal

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek csak akkor hozhatók forgalomba, ha megfelelnek e rendeletnek.

(2) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek kizárólag előrecsomagolt formában hozhatók kiskereskedelmi forgalomba.

(3) A tagállamok az összetételükkel, gyártásukkal, kiszerezésükkel vagy címkézésükkel kapcsolatos indokok miatt nem tiltathatják meg és nem korlátozhatják az e rendeletnek megfelelő élelmiszerek forgalomba hozatalát.

5. cikk

Elővigyázatosság elve

Azon személyek magas szintű egészségvédelmének biztosítása érdekében, akiknek az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében foglalt termékeket szánják, a 178/2002/EK rendelet 7. cikkében foglalt elővigyázatosság elve alkalmazandó.

II. FEJEZET

ÖSSZETÉTELRE ÉS TÁJÉKOZTATÁSRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

1. SZAKASZ

Általános rendelkezések

6. cikk

Általános rendelkezések

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszereknek meg kell felelniük az uniós jog élelmiszerekre vonatkozó követelményeinek.

(2) Az élelmiszerekre vonatkozó uniós jogi követelményekkel szemben fennálló ellentmondás esetén az ebben a rendeletben előírt követelmények irányadók.

7. cikk

A Hatóság szakvéleményei

A Hatóság a 178/2002/EK rendelet 22. és 23. cikkével összhangban e rendelet alkalmazása céljából tudományos szakvéleményeket készít. E szakvélemények szolgáltatják a tudományos alapot az e rendelet alapján elfogadott minden olyan uniós intézkedéshez, amelynek feltehetőleg közegészségügyi hatása van.

8. cikk

Hozzáférés a dokumentumokhoz

A Bizottság az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾ alkalmazza az e rendelet hatálya alá tartozó bármely dokumentumhoz való hozzáférés iránti kérelmekre.

9. cikk

Az összetételre és a tájékoztatásra vonatkozó általános követelmények

(1) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek összetételének olyannak kell lennie, hogy – az általánosan elfogadott tudományos adatok szerint – alkalmasak legyenek azon személyek táplálkozási igényeinek kielégítésére, és megfelelőek legyenek azok számára, akiknek ezeket szánják.

(2) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek semmilyen anyagot nem tartalmazhatnak olyan mennyiségben, hogy az veszélyeztesse azon személyek egészségét, akiknek ezeket az élelmiszereket szánják.

⁽¹⁾ HL L 145., 2001.5.31., 43. o.

A mesterséges nanoanyagnak minősülő anyagok esetében az első albekezdésben említett követelmény teljesülését – adott esetben – megfelelő vizsgálati módszerekkel kell igazolni.

(3) Általánosan elfogadott tudományos adatok alapján az 1. cikk (1) bekezdésében szereplő élelmiszerekhez az e cikk (1) bekezdésében foglalt követelmények teljesítése céljából adott anyagoknak az emberi szervezet számára biológiailag hasznosíthatóknak kell lenniük, táplálkozási vagy élettani hatással kell rendelkezniük, valamint megfelelőnek kell lenniük azok számára, akiknek az élelmiszert szánják.

(4) E rendelet 4. cikke (1) bekezdésének sérelme nélkül, az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében említett élelmiszerek tartalmazhatnak a 258/97/EK rendelet 1. cikkének hatálya alá tartozó anyagokat, amennyiben ezen anyagok megfelelnek az említett rendeletben meghatározott forgalombahozatali feltételeknek.

(5) Az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek címkézésének, kiserelésének és reklámozásának tájékoztatást kell adnia ezen élelmiszerek megfelelő használatáról, nem lehet megtévesztő, továbbá nem tulajdoníthat e termékeknek emberi betegségek megelőzésére, kezelésére vagy gyógyítására vonatkozó tulajdonságokat, és ilyen tulajdonságokra nem is utalhat.

(6) Az (5) bekezdés nem akadályozza olyan hasznos információk vagy ajánlások terjesztését, amelyek kizárólag orvosi, táplálkozástudományi vagy gyógyszerészeti végzettségű, vagy az anya- és gyermekgondozás területén egészségügyi szakképítéssel rendelkező személyeknek szólnak.

10. cikk

Az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerekre vonatkozó további követelmények

(1) Az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek címkézését, kiserelését és reklámját úgy kell kialakítani, hogy az ne fejtse ki visszatartó hatást az anyatejes táplálással szemben.

(2) Az anyatej-helyettesítő tápszerek címkéje, kiserelése és reklámja és az anyatej-kiegészítő tápszerek címkéje nem tartalmazhat olyan, csecsemőket ábrázoló képet vagy egyéb képet vagy szöveget, amely idealizálja e tápszerek fogyasztását.

Az első albekezdés sérelme nélkül meg kell engedni az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek könnyű beazonosítását szolgáló és az elkészítési módokat bemutató grafikai ábrázolásokat.

2. SZAKASZ

Különös követelmények

11. cikk

Az összetételre és a tájékoztatásra vonatkozó különös követelmények

(1) A 6. és a 9. cikkben foglalt általános követelményekre, illetve a 10. cikkben foglalt további követelményekre is figyelemmel, valamint a kapcsolódó műszaki és tudományos fejlődést figyelembe véve a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek összetételre vonatkozó különös követelmények, a mellékletben foglalt követelmények kivételével;
- b) a növényvédő szereknek az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek előállítására szánt termékekben történő alkalmazására és az ilyen élelmiszerekben található növényvédőszer-maradékokra vonatkozó különös követelmények. Az 1. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett élelmiszer-kategóriákra, valamint a csecsemők és kisgyermekek táplálkozási igényeinek kielégítésére szolgáló, speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerekre vonatkozó ezen különös követelményeket rendszeresen naprakésszé kell tenni, és tartalmazniuk kell – többek között – a növényvédő szerek felhasználását a lehető legnagyobb mértékben korlátozó rendelkezéseket;
- c) az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek címkézése, kiserelésére és reklámozására vonatkozó különös követelmények, ideértve az azokkal kapcsolatos, tápanyag-összetételre és egészségre vonatkozó állítások engedélyezését;
- d) az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerek forgalomba hozatalára vonatkozó, az ilyen élelmiszerek hatékony hatósági ellenőrzését elősegíteni hivatott bejelentési követelmények, amelynek alapján az élelmiszer-ipari vállalkozók értesítik azon tagállamok illetékes hatóságait, ahol az élelmiszert forgalomba hozzák;
- e) az anyatej-helyettesítő tápszerekkel kapcsolatos promóciós és kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó követelmények;
- f) a csecsemők és kisgyermekek táplálásával kapcsolatos információkra vonatkozó követelmények, amelyek a megfelelő táplálási gyakorlattal kapcsolatos pontos tájékoztatást hivatottak biztosítani;
- g) a csecsemők táplálkozási igényeinek kielégítésére szolgáló, speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerekkel kapcsolatos különös követelmények, többek között az összetételre, illetve

adott esetben a növényvédő szereknek az ilyen élelmiszerek előállítására szánt termékekben történő alkalmazására és a növényvédőszer-maradékokra, valamint a címkézésre, a kiszerelésre és a promóciós és kereskedelmi gyakorlatokra vonatkozó követelmények.

E felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2015. július 20-ig el kell fogadni.

(2) A 6. és a 9. cikkben foglalt általános követelményekre, valamint a 10. cikkben foglalt további követelményekre is figyelemmel, és figyelembe véve a kapcsolódó műszaki és tudományos fejlődést, beleértve az innovatív termékekkel kapcsolatban az érdekelt felek által nyújtott adatokat is, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdésében említett jogi aktusok aktualizálása céljából.

Újonnan megjelenő egészségügyi kockázatokkal kapcsolatos, rendkívül sürgős esetben az e bekezdés szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra a 19. cikkben meghatározott eljárás alkalmazandó.

12. cikk

Kisgyermeknek szánt tejalapú italok és hasonló termékek

A Bizottság 2015. július 20-ig – a Hatósággal folytatott konzultációt követően – jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy szükséges-e különös rendelkezéseket hozni a kisgyermeknek szánt tejalapú italok és hasonló termékek összetételével és címkézésével kapcsolatos követelményekre, illetve adott esetben egyéb típusú követelményekre vonatkozóan. A Bizottság a jelentésben megvizsgálja többek között a kisgyermekek táplálkozási igényeit és ezen termékek szerepét az étrendjükben, valamint azt, hogy a gyermekek elválasztásának időszakában ezek a termékek járnak-e valamilyen táplálkozási előnnyel a normál étrendhez képest. Szükség esetén a jelentést megfelelő jogalkotási javaslat is kísérheti.

13. cikk

Sportolóknak szánt élelmiszerek

A Bizottság 2015. július 20-ig – a Hatósággal folytatott konzultációt követően – jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak arról, hogy szükséges-e rendelkezéseket hozni a sportolóknak szánt élelmiszerekre vonatkozóan. Szükség esetén a jelentést megfelelő jogalkotási javaslat is kísérheti.

14. cikk

Technikai iránymutatás

A Bizottság technikai iránymutatásokat fogadhat el a célból, hogy segítse az élelmiszer-ipari vállalkozókat, különösen a kkv-kat az e fejezetben és a III. fejezetben foglaltaknak való megfelelésben.

III. FEJEZET

UNIÓS JEGYZÉK

15. cikk

Uniói jegyzék

(1) A következő anyagkategóriákba tartozó anyagokat hozzá lehet adni az 1. cikk (1) bekezdésében említett egy vagy több élelmiszer-kategóriába tartozó élelmiszerekhez, amennyiben a szóban forgó anyagok szerepelnek a mellékletben foglalt uniós jegyzékben, és megfelelnek az e cikk (3) bekezdése értelmében az uniós jegyzékben foglalt elemeknek:

- a) vitaminok;
- b) ásványi anyagok;
- c) aminosavak;
- d) karnitin és taurin;
- e) nukleotidok;
- f) kolin és inozit.

(2) Az uniós jegyzékbe felvett anyagoknak meg kell felelniük a 6. és a 9. cikkben meghatározott általános követelményeknek, valamint adott esetben a 11. cikkel összhangban meghatározott különleges követelményeknek.

(3) Az uniós jegyzék a következő elemeket tartalmazza:

- a) az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszer-kategória, amelybe tartozó élelmiszerekhez az (1) bekezdésben felsorolt anyagkategóriákba tartozó anyagokat hozzá lehet adni;
- b) az anyag neve, leírása és adott esetben formájának a meghatározása;
- c) adott esetben az anyag használatának feltételei;
- d) adott esetben az anyagra alkalmazandó tisztasági követelmények.

(4) Az élelmiszerekre alkalmazandó uniós jog által meghatározott tisztasági követelmények, amelyek az uniós jegyzékben szereplő anyagokra abban az esetben vonatkoznak, ha azokat az e rendeletben megjelöltektől eltérő célokra használják élelmiszerek előállításához, az említett anyagokra abban az esetben is vonatkoznak, ha azokat az e rendeletben megállapított célokra használják fel, kivéve, ha e rendelet másként rendelkezik.

(5) Az uniós jegyzékben felsorolt azon anyagok esetében, amelyekre nézve az élelmiszerekre alkalmazandó uniós jogban nincsenek meghatározott tisztasági követelmények, az ilyen követelmények meghatározásáig a nemzetközi szervezetek által ajánlott, általánosan elfogadható tisztasági követelmények alkalmazandók.

A tagállamok ennél szigorúbb tisztasági követelményeket meghatározó nemzeti előírásokat tarthatnak fenn.

(6) A műszaki haladásnak, a tudományos fejlődésnek vagy a fogyasztók egészségvédelmének figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően az e cikk (1) bekezdésében felsorolt anyagkategóriákkal kapcsolatban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan:

- a) valamely anyagkategória törlése a jegyzékből;
- b) táplálkozási vagy élettani hatással rendelkező anyagkategória felvétele a jegyzékbe.

(7) Az e cikk (1) bekezdésében fel nem sorolt kategóriákba tartozó anyagok is hozzáadhatók az 1. cikk (1) bekezdésében említett élelmiszerekhez, amennyiben megfelelnek a 6. és a 9. cikkben meghatározott általános követelményeknek, valamint adott esetben a 11. cikkel összhangban meghatározott különös követelményeknek.

16. cikk

Az uniós jegyzék aktualizálása

(1) A 6. és 9. cikkben meghatározott általános követelményekre, valamint adott esetben a 11. cikkel összhangban megállapított különös követelményekre is figyelemmel, valamint a műszaki haladásnak, a tudományos fejlődésnek vagy a fogyasztók egészségvédelmének figyelembevétele érdekében a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 18. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a melléklet módosítására, a következők vonatkozásában:

- a) anyagok felvétele az uniós jegyzékbe;
- b) valamely anyag törlése az uniós jegyzékből;
- c) a 15. cikk (3) bekezdésében említett elemek hozzáadása, törlése vagy módosítása.

(2) Újonnan megjelenő egészségügyi kockázatokkal kapcsolatos, rendkívül sürgős esetben az e cikk szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra a 19. cikkben meghatározott eljárás alkalmazandó.

IV. FEJEZET

ELJÁRÁSI RENDELKEZÉSEK

17. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 178/2002/EK rendelettel létrehozott Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság segíti. Ez a

bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottságnak írásbeli eljárásban kell véleményt nyilvánítania, az ilyen eljárást eredmény nélkül lezárják, amennyiben a véleménynyilvánításra megállapított határidőn belül az elnök úgy határoz, vagy a bizottsági tagok többsége ezt kéri.

18. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 11. cikkben, a 15. cikk (6) bekezdésében és a 16. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól, 2013. július 19-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam vége előtt jelentést készít a felhatalmazásról. Amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal az egyes időtartamok vége előtt, akkor a felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikkben, a 15. cikk (6) bekezdésében és a 16. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 11. cikk, a 15. cikk (6) bekezdése és a 16. cikk (1) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

19. cikk

Sürgősségi eljárás

(1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, amennyiben nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. Az Európai Parlament és a Tanács felhatalmazáson alapuló jogi aktusról való értesítése tartalmazza a sürgősségi eljárás alkalmazásának indokait.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 18. cikk (5) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a jogi aktust.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

Hatályon kívül helyezés

(1) A 2009/39/EK irányelv 2016. július 20-tól hatályát veszti. A hatályon kívül helyezett jogi aktusra történő hivatkozásokat erre a rendeletre történő hivatkozásként kell értelmezni.

(2) A 92/52/EGK irányelv és a 41/2009/EK rendelet 2016. július 20-tól hatályát veszti.

(3) A (4) bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a 96/8/EK irányelv 2016. július 20-tól nem alkalmazandó a napi étrenden belül egy vagy több étkezés helyettesítésére szolgáló élelmiszerként feltüntetett termékekre.

(4) A 953/2009/EK rendelet, valamint a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelv a 11. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazásának időpontjától hatályát veszti.

A 953/2009/EK rendelet, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelv és e rendelet közötti ellentmondás esetén e rendelet irányadó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2013. június 12-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök
M. SCHULZ

21. cikk

Átmeneti intézkedések

(1) Az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében említett, e rendeletnek nem, de a 2009/39/EK irányelvnek és adott esetben a 953/2009/EK rendeletnek, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelvnek megfelelő, és 2016. július 20. előtt forgalomba hozott vagy felcímkezett élelmiszerek ezen élelmiszerek készleteinek erejéig továbbra is forgalmazhatók.

Amennyiben az e rendelet 11. cikke (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazásának időpontja 2016. július 20-át követő időpont, az 1. cikk (1) bekezdésében említett, e rendeletnek és adott esetben a 953/2009/EK rendeletnek, a 96/8/EK, az 1999/21/EK, a 2006/125/EK és a 2006/141/EK irányelvnek eleget tevő, de az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban nem lévő, és e felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazási időpontját megelőzően forgalomba hozott vagy felcímkezett élelmiszerek ezen időponttól is forgalmazhatók ezen élelmiszerek készleteinek erejéig.

(2) Az e rendelet 1. cikke (1) bekezdésében nem említett, de a 2009/39/EK irányelvnek és a 953/2009/EK rendeletnek, valamint adott esetben a 96/8/EK irányelvnek és a 41/2009/EK rendeletnek megfelelően 2016. július 20. előtt forgalomba hozott vagy felcímkezett élelmiszerek ezen élelmiszerek készleteinek erejéig az említett időpontot követően is forgalmazhatók.

22. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2016. július 20-tól kell alkalmazni, az alábbiak kivételével:

— a 11., 16., 18. és 19. cikke 2013. július 19-től alkalmazandó,

— e rendelet 15. cikke és melléklete, amely a 11. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazásának napjától alkalmazandó.

a Tanács részéről
az elnök
L. CREIGHTON

MELLÉKLET

A 15. cikk (1) bekezdésében említett uniós jegyzék

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Vitaminok	A-vitamin	retinol	X	X	X	X
		retinil-acetát	X	X	X	X
		retinil-palmitát	X	X	X	X
		béta-karotin		X	X	X
	D-vitamin	ergokalciferol	X	X	X	X
		kolekalciferol	X	X	X	X
	E-vitamin	D-alfa tokoferol	X	X	X	X
		DL-alfa tokoferol	X	X	X	X
		D-alfa-tokoferil-acetát	X	X	X	X
		DL-alfa-tokoferil-acetát	X	X	X	X
		D-alfa-tokoferil-szukcinát			X	X
		D-alfa-tokoferil-polietilén-glikol-1000-szukcinát (TPGS)			X	
	K-vitamin	fillokinon (fitomenadion)	X	X	X	X
		menakinon ⁽¹⁾			X	X
	C-vitamin	L-aszkorbinsav	X	X	X	X
		nátrium-L-aszkorbát	X	X	X	X
		kalcium-L-aszkorbát	X	X	X	X
		kálium-L-aszkorbát	X	X	X	X
		L-aszkorbil-6-palmitát	X	X	X	X

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Ásványi anyagok	Tiamin	tiamin-hidroklorid	X	X	X	X
		tiamin-mononitrát	X	X	X	X
	Riboflavin	riboflavin	X	X	X	X
		riboflavin-5'-foszfát, nátrium	X	X	X	X
	Niacin	nikotinsav	X	X	X	X
		nikotinamid	X	X	X	X
	B ₆ -vitamin	piridoxin-hidroklorid	X	X	X	X
		piridoxin-5'-foszfát	X	X	X	X
		piridoxin-dipalmitát		X	X	X
	Folát	folsav (pteroil-monoglutaminsav)	X	X	X	X
		kalcium-L-metilfolát			X	X
	B ₁₂ -vitamin	cianokobalamin	X	X	X	X
		hidroxokobalamin	X	X	X	X
	Biotin	D-biotin	X	X	X	X
	Panoténsav	kalcium-D-pantotenát	X	X	X	X
		nátrium-D-pantotenát	X	X	X	X
		dexpantenol	X	X	X	X
	Kálium	kálium-bikarbonát	X		X	X
		kálium-karbonát	X		X	X

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Kalcium		kálium-klorid	X	X	X	X
		kálium-citrát	X	X	X	X
		kálium-glükonát	X	X	X	X
		kálium-glicerofoszfát		X	X	X
		kálium-laktát	X	X	X	X
		kálium-hidroxid	X		X	X
		kálium ortofoszforsavval alkotott sói	X		X	X
		magnézium-kálium-citrát			X	X
		kalcium-karbonát	X	X	X	X
		kalcium-klorid	X	X	X	X
		kalcium citromsavval alkotott sói	X	X	X	X
		kalcium-glükonát	X	X	X	X
		kalcium-glicerofoszfát	X	X	X	X
		kalcium-laktát	X	X	X	X
		kalcium ortofoszforsavval alkotott sói	X	X	X	X
		kalcium-hidroxid	X	X	X	X
		kalcium-oxid		X	X	X
		kalcium-szulfát			X	X
		kalcium-biszglicinát			X	X
		kalcium-citrát-malát			X	X
		kalcium-malát			X	X
		kalcium-L-pidolát			X	X

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaaalapú élelmiszerek és bébitelemek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Magnézium	Magnézium	magnézium-acetát			X	X
		magnézium-karbonát	X	X	X	X
		magnézium-klorid	X	X	X	X
		magnézium citromsavval alkotott sói	X	X	X	X
		magnézium-glükonát	X	X	X	X
		magnézium-glicerofoszfát		X	X	X
		magnézium ortofoszforsavval alkotott sói	X	X	X	X
		magnézium-laktát		X	X	X
		magnézium-hidroxid	X	X	X	X
		magnézium-oxid	X	X	X	X
		magnézium-szulfát	X	X	X	X
		magnézium-L-aszpartát			X	
		magnézium-bisglicinát			X	X
		magnézium-L-pidolát			X	X
		magnézium-kálium-citrát			X	X
	Vas	vas(II)-karbonát		X	X	X
		vas(II)-citrát	X	X	X	X
		vas(III)-ammónium-citrát	X	X	X	X
		vas(II)-glükonát	X	X	X	X
		vas(II)-fumarát	X	X	X	X
		vas(III)-nátrium-difoszfát		X	X	X
		vas(II)-laktát	X	X	X	X

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Cink	vas(II)-szulfát	vas(II)-szulfát	X	X	X	X
		Vas(II)-ammónium-foszfát			X	X
		Vas(III)-nátrium-EDTA			X	X
		vas(III)-difoszfát (ferri-pirofoszfát)	X	X	X	X
		vas(III)-szacharát		X	X	X
		elemi vas (karbonil + elektrolikus + hidrogénnel redukált)		X	X	X
		vas(II)-biszglycinát	X		X	X
		vas(II)-L-pidolát			X	X
	cink	cink-acetát	X	X	X	X
		cink-klorid	X	X	X	X
		cink-citrát	X	X	X	X
		cink-glükonát	X	X	X	X
		cink-laktát	X	X	X	X
		cink-oxid	X	X	X	X
		cink-karbonát			X	X
		cink-szulfát	X	X	X	X
		cink-biszglycinát			X	X
Réz	réz(II)-karbonát	réz(II)-karbonát	X	X	X	X
		réz(II)-citrát	X	X	X	X
		réz(II)-glükonát	X	X	X	X
		réz(II)-szulfát	X	X	X	X
		réz-lizin komplex	X	X	X	X
	mangán	mangán-karbonát	X	X	X	X
		mangán-klorid	X	X	X	X

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Fluorid		mangán-citrát	X	X	X	X
		mangán-glükonát	X	X	X	X
		mangán-glicero-foszfát		X	X	X
		mangán-szulfát	X	X	X	X
		kálium-fluorid			X	X
		nátrium-fluorid			X	X
Szelén		nátrium-szelenát	X		X	X
		nátrium-hidrogén-szelenit			X	X
		nátrium-szelenit	X		X	X
		szelénnel dúsított élesztő (?)			X	X
Króm		króm(III)-klorid és hexahidrátjai			X	X
		króm(III)-szulfát és hexahidrátjai			X	X
		króm(III)-pikolinát			X	X
		ammónium-molibdát			X	X
Molibdén		nátrium-molibdát			X	X
Jód		kálium-jodid	X	X	X	X
		kálium-jodát	X	X	X	X
		nátrium-jodid	X	X	X	X
		nátrium-jodát		X	X	X
Nátrium		nátrium-bikarbonát	X		X	X
		nátrium-karbonát	X		X	X

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelemek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Amino-savak ⁽³⁾	Bór	nátrium-klorid	X		X	X
		nátrium-citrát	X		X	X
		nátrium-glükonát	X		X	X
		nátrium-laktát	X		X	X
		nátrium-hidroxid	X		X	X
		nátrium ortofosz-forsavval alkotott sói	X		X	X
		nátrium-borát			X	X
		bórsav			X	X
		L-alanin		—	X	X
		L-arginin	X és hidroklorid-jai	X és hidroklorid-jai	X	X
		L-aszparaginsav			X	
		L-citrullin			X	
		L-cisztein	X és hidroklorid-jai	X és hidroklorid-jai	X	X
		Cisztin ⁽⁴⁾	X és hidroklorid-jai	X és hidroklorid-jai	X	X
		L-hisztidin	X és hidroklorid-jai	X és hidroklorid-jai	X	X
		L-glutaminsav			X	X
		L-glutamin			X	X
		glicin			X	
		L-izoleucin	X és hidroklorid-jai	X és hidroklorid-jai	X	X
		L-leucin	X és hidroklorid-jai	X és hidroklorid-jai	X	X
		L-lizin	X és hidroklorid-jai	X és hidroklorid-jai	X	X
		L-lizin-acetát			X	X
		L-metionin	X	X	X	X
		L-ornitin			X	X
		L-fenilalanin	X	X	X	X
		L-prolin			X	

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébiételek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Karnitin és taurin		L-treonin	X	X	X	X
		L-triptofán	X	X	X	X
		L-tirozin	X	X	X	X
		L-valin	X	X	X	X
		L-szerin			X	
		L-arginin-L-aszpartát			X	
		L-lizin-L-aszpartát			X	
		L-lizin-L-glutamát			X	
		N-acetil-L-cisztein			X	
		N-acetil-L-metionin			X (1 évesnél idősebb személyek számára készült termékekben)	
		L-karnitin	X	X	X	X
		L-karnitin-hidroklorid	X	X	X	X
		taurin	X		X	X
		L-karnitin-L-tartarát	X		X	X
Nukleotidok		adenozin-5'-foszfát (AMP)	X		X	X
		AMP nátriumsói	X		X	X
		citidin-5'-monofoszfát (CMP)	X		X	X
		CMP nátriumsói	X		X	X
		guanozin-5'-foszfát (GMP)	X		X	X
		GMP nátriumsói	X		X	X
		inzozin-5'-foszfát (IMP)	X		X	X
		IMP nátriumsói	X		X	X

Anyag			Élelmiszer-kategória			
			Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek	Feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelek	Speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerek	Test tömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerek
Kolin és inozit		uridin-5'-foszfát (UMP)	X		X	X
		UMP nátriumsói	X		X	X
		kolin	X	X	X	X
		kolin-klorid	X	X	X	X
		kolin-bitartarát	X	X	X	X
		kolin-citrát	X	X	X	X
		inozit	X	X	X	X

(¹) A menakinon elsősorban menakinon-7 formában fordul elő, ritkábban menakinon-6 formában.

(²) Szelénnel dúsított élesztők, melyeket nátrium-szelenit – mint szelénforrás – jelenlétében tenyésztéssel állítanak elő, és melyek szárított, forgalmazott formában legfeljebb 2,5 mg/g szelént tartalmaznak. A szeleno-metionin az élesztőben előforduló domináns szerves szelénfajta (az összes kivont szelén mennyiségének 60–85 %-a a termékben). Az egyéb szerves szelénvegyületek – többek között a szelenocisztein – aránya nem haladhatja meg az összes kivont szelén mennyiségének a 10 %-át. A szervetlen szelén szintje normál esetben nem haladhatja meg az összes kivont szelén mennyiségének 1 %-át.

(³) Az anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerekben, a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerekben és bébitelekben használt aminosavak esetében kizárólag a konkrétan megjelölt hidroklorid használható. A speciális gyógyászati célra szánt élelmiszerekben, valamint a testtömeg-szabályozás céljára szolgáló, teljes napi étrendet helyettesítő élelmiszerekben használt aminosavak esetében – amennyiben alkalmazandók – a nátrium-, a kálium-, a kalcium- és a magnéziumsók és azok hidrokloridjai is használhatók.

(⁴) Anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek, a feldolgozott gabonaalapú élelmiszerek és bébitelek esetében csak az L-cisztin forma használható.

II

(Nem jogalkotási aktusok)

HATÁROZATOK

AZ EURÓPAI TANÁCS HATÁROZATA

(2013. június 28.)

az Európai Parlament összetételének megállapításáról

(2013/312/EU)

AZ EURÓPAI TANÁCS,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 14. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 2. cikkének (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Parlament kezdeményezésére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az átmeneti rendelkezésekről szóló 36. jegyzőkönyv 2. cikkének (1) és (2) bekezdése a 2009–2014-es parlamenti ciklus végén hatályát veszti.
- (2) A Horvát Köztársaság csatlakozásának feltételeiről, valamint az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés kiigazításáról szóló okmány 19. cikkének (1) bekezdése a 2009–2014-es parlamenti ciklus végén hatályát veszti.
- (3) Szükséges késlekedés nélkül eleget tenni a 36. jegyzőkönyv 2. cikke (3) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek, vagyis elfogadni az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében előírt határozatot, lehetővé téve a tagállamok számára, hogy kellő időben meghozzák a szükséges hazai intézke-

déseket az Európai Parlament 2014–2019-es ciklusára vonatkozó választások megtartására.

- (4) Az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdésének első albekezdése meghatározza az Európai Parlament összetételének feltételeit, miszerint az Unió polgárait képviselők összlétszáma nem haladhatja meg a hétszázötven képviselőt, az elnököt nem számolva, e képviselőnek továbbá meg kell felelnie a csökkenő arányosság elvének, tagállamonként legalább hat képviselői hely biztosítása mellett, de egyetlen tagállam sem juthat kilencvenhatnál több képviselői helyhez.
- (5) Az Európai Unióról szóló szerződés 10. cikke többek között úgy rendelkezik, hogy az Unió működése a képviselői demokrácián alapul, amelyben a polgárok közvetlen képviselője az Unió szintjén az Európai Parlamentben valósul meg, a tagállamok képviselőit pedig a kormányuk látja el a Tanácsban, amelyek maguk vagy nemzeti parlamentjüknek, vagy a polgáraiknak tartoznak demokratikus felelősséggel. Ezért az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikkének (2) bekezdése az Európai Parlament összetételének feltételeiről a Szerződésekben meghatározott szélesebb intézményi rendelkezések összefüggésében alkalmazandó, amely magába foglalja a Tanácsban folyó döntéshozatallal kapcsolatos rendelkezéseket is,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A csökkenő arányosság elvének az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében foglalt elvét alkalmazva, a következő elvek alkalmazandóak:

— az európai parlamenti helyek számszerű elosztásának teljes mértékben fel kell használnia az Európai Unióról szóló szerződésben meghatározott alsó és felső határértékeket annak érdekében, hogy a lehető legjobban tükrözze az egyes tagállamok népességének számát,

⁽¹⁾ 2013. március 13-án elfogadott kezdeményezés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ 2013. június 12-i egyetértés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

— az egyes tagállamok népessége és képviselői helyeinek száma közötti arány az egész számra kerekítés előtt az adott tagállam népessége tekintetében annak függvényében változik, hogy egy népesebb tagállam parlamenti képviselője több polgárt képvisel mint egy kevésbé népes tagállam képviselője, és fordítva, minél népesebb egy tagállam, annál nagyobb a jogosultsága a képviselői helyek nagy számára.

2. cikk

A tagállamok teljes népességét a Bizottság (Eurostat) számítja ki a tagállamok által szolgáltatott adatok alapján, egy európai parlamenti és tanácsi rendeletben meghatározott módszernek megfelelően.

3. cikk

Az 1. cikk alkalmazásában az egyes tagállamokban megválasztott európai parlamenti képviselők száma a 2014–2019-es parlamenti ciklusban:

Belgium	21
Bulgária	17
Cseh Köztársaság	21
Dánia	13
Németország	96
Észtország	6
Írország	11
Görögország	21
Spanyolország	54
Franciaország	74
Horvátország	11
Olaszország	73
Ciprus	6
Lettország	8
Litvánia	11
Luxemburg	6
Magyarország	21

Málta	6
Hollandia	26
Ausztria	18
Lengyelország	51
Portugália	21
Románia	32
Szlovénia	8
Szlovákia	13
Finnország	13
Svédország	20
Egyesült Királyság	73

4. cikk

E határozatot a 2019–2024-es parlamenti ciklus kezdete előtt megfelelő időben felül kell vizsgálni az Európai Parlament 2016 vége előtt benyújtott kezdeményezése alapján egy olyan rendszer létrehozása céljából, amelynek segítségével a jövőben minden egyes európai parlamenti választás előtt tárgyilagos, igazságos, időtálló és átlátható módon oszthatók el a képviselői helyek a tagállamok között, az 1. cikkben meghatározott csökkenő arányosság elve alapján, figyelembe véve a tagállamok számának esetleges változását, a lakosságuk körülményeinek megállapított demográfiai változásait, így tiszteletben tartva a Szerződésekben meghatározott intézményi rendszer általános egyensúlyát.

5. cikk

Ez a határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2013. június 28-án.

az Európai Tanács részéről
az elnök
H. VAN ROMPUY

2013-as előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves DVD	Az EU 22 hivatalos nyelvén	1 420 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	Az EU 22 hivatalos nyelvén	910 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi DVD (összevont)	Az EU 22 hivatalos nyelvén	100 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, DVD, heti egy kiadvány	Többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	A vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű DVD-n.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.



Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU